

Hoxha ne xhehenem

Nga tregimet popullore shqipe permendet se një pabesimtarë në fundin e xhehenmit qeshte dhe kur e pyeten pse qeshen ai tha:Një hoxhë po m'i xiglitë këmbet!.A thua si është e mundur që hoxha te jete ne fundin e xhahenemit?

"Ai që mëson diturin jo për të futuar kënaqësin e Allahut lë të përgadis karriken e tij prej zjarrit". Ështe njetrasmetim nga Tirmidhiu.

Ndërsa hadithi në vijim sqaron kategorit e hoxhve ne xhehenem.Allahu na ruajt

"Në ditën e kijametit merret njëriu dhe lidhet në zjarrë dhe i bijen zorret ne të .Ai sillet rreth tyre sikurse sillet gomari gjatë bluarjes kur tërheqë gurët.Tek ai tubohen banorët e zjarrit dhe i thonë:O filan ç'është me ty.A nuk na urdhërove ti me të mirë dhe napengoje më të kqijat.Thotë: Unë u urdhëroja në të mira dhe nuk i bëja vet dhe ju ndaloja nga të kqijat e ndërkohë i bëjë vetë.Pastaj ai rrotullohet në zjarrë sikurse rrotullohet gomari rreth gurve të mullirit.

Xheneti me vështirësi e xhenemi me lehtësi

Allahu i Lartësuar e thërret xhibrilin dhe I thotë:Shko atje dhe shiko se çkam përgaditur për besimtarët e mi.U kthyeXhibrili dhe tha:Pasha madhërin tënde nuk dëgjon kush për të që të mos hyj në të.Allahu xh.sh.E rrethoi xhenetin me vështirësi gjera të pa pëlqyera dhe i tha shko prap.Ktheu xhibrili tek ai vendë dhe kur erdhi prap tha:Pasha madhërin tëndë kamë frikë se nuk do të hyj askush në të nuk do të arrijë askush atë.

Pastaj e dergoi drejt zjarit xhehenemit dhe i tha:Shko atje dhe shih çka kam përgaditur për ta pa dëgjueshmit pabesimtarët.Shkoi xhibrili dhe kur u kthye tha.Pasha madhërin tënde nuk don të hyj kush që ka dëgjar për të.

Pstaj e rrethoi me qefe dhe i tha xhibrilit "Shko dhe shiko prap,

Xhibrili ktheu dhe kur erdhi prap tha.Pasha madhërin tënde u frigësiva se nuk do të mbesë kush pa hy në të.

PRONARET E XHENEMIT

Banoret e zjarrit do të jenë ne vuajtje e pikllim një mijë vite.duke parë pamundësinë e sprova që i tje kalojnë i thonë njeri tjetrit Qendrojnë 1 mij vite në pikllim por lehëtsimk nuk kanë..A të bëjmë durim.në botë derisa duronim na vinte zgjidhja.Dhe do të duarojnë një mijë vite por nuk u bënë dobi kjo. Durojn një mij vite dhe nuk u pakësohet dënimi. Dhe thojnë .njësoj është për ne duaroj apo pikllohem i vuajtjet e zjarrit qelbësirave ndytësirave ellojeve tjera tmeruese nuk hiqen.Atëherë kujtojne qe duhet t ëluten dhe thonë.Të lutim Allahun e madhëruar një mijë vite që t'na shuaj etjen nga kjo etje e madhe që jemi tharë dhe nga egërsija e dënimit në të cilen ndodhemi.Ti lutemi që të na lehtësoi këto vështirësi të pa durueshme që të na largoi lehtësoi pak këtë nxëtësi e ta na shuaj pak etjen.Kur luten një mijë vite.Allahu i madhëruar i thotë Xhibrilit.Çfarë kërkojnë?Xhibrili i thotë:O Zot ti e din mirë këtë ,kërkojnë shi(ujë) SHfaqet një re e kuqe dhe mendojnë se do të bjerë shi,por bije mbi ta akrepa të mdhenjë sa mushka dheëmbja dh epickimi të ndonjëri prej tyre nuk u ikën njëmijë vite.

Pastaj iluten Allahut një mijë vite të tjera që tu japë shi ujë shafaqet një re e zezë.At i jepin kurajo njëri tjetrit duek shpresuar.Thonë kjo është re shiu.Mbi ta bijnë gjarprinjë si qafat e deveve dhimbja e pickimit të tyre nuk ikën njëmijë vitë.disa dijatar ëka thën kjo është domethenja e ajetit të kur'anit nga sureja nahl 88 ku

thuhet" Atyre që mohojnë dhe pengojnë të tjerët nga rruga e Allahut Ne do t'u shtojmë dënim mbi dënim sepse kanë bërë ngatrrasa.

Krisjtajni pyeti per xhenetin

Xheneti shët vedëbukurija pritse për ata që kanë beaur dhe kanë bërë vepra të mira. Deris a Muhamedi a.s u trgonte besimtarëve shokëve të tij shumë prej kënaqësive të xhenetit që syri nuk i ka parë kurrë gjuha nuk i ka shijuar kurr hunda nuk ka ndij erën e tyre kurrë veshi nuk i ka dëgjaur kurr, Kënaqësi të pa përshkrueshme e pa parfunduara ta pa skajshme.

Erdhi një burr ëprej krisjtanve dhe dashti ta sfidoi apo më mir ëtë themi ta provokoi MUhameidn a.s dhe i tha: O Ebu Kasim, ju pretendoni se njerëzit në xhenet hanë edhe pijnë?

Muhamed mustafaja a.s iu prgjigj: Po pasha Atë që ka në dorë shpirtin e MUhamedit, njëri prej njerëzve në xhenet do të ketë fuqinë e njëqindë burrave në të ngrënë, në të pirë dhe në mardhënje intime"

Kurse pyetsi prap pyeti, Ai që hanë e pinë a ka nevoja për të shkuar në banjo, ndërkohë që xheneti ka vetëm nirësi ejo shqetësime.

Muhamedi a.a iu ëprgjigj: Jahsqitjet e ndonjerit prej tyre do të dalin nëpërmjet djerses, ndërkohë që ajo do të jetë pors i misku. Buhari termidhi.

UJKU NE MEJTEP

Psikalonindy tri ditë nëna iapërkujtontë babait se ekenamsue eudhu bilahin dhe subhaneken dhe babainashtinte tëgjithvenjënga njëta themi.

Qshtu babesbanutemanqunmsonishum.

Tihalenukeke msue a? E pyste ndonjërinqëishtemëi vogël.

Edhenëmengjes derisa nëna e përgadiste kafjallin apoedhepasi e perfundonim mushqimin pinimnga njëqaj babi ramiznatregonte ndonjëhumorapo edhe ngajrje fetare.

Nasillte shembuj ndonjeri qenukmundëte ta shqiptonte fjalën mirë. Podetisikepasmëte te eudhu bilahikumedit ku ikepasmëte. Ndonjerit që I shte mëimadhia tërhiqte vërejtjeb seriozishtë kurse neve që ishim mëte vegjël jo qeshte e luante meneve . Apo edhe mendonjëm usafir. He he he ti poi a bansikur uki. A edini qysh kamsueuki mufal

Mejtep I kan thanatëher e tash ithojnshkoll.

Unekamsue nemejtep te xhamijaukanni sob evogelku shkojshim memsueelif.

NI here ish kan shkue ujku nemejtepmemsue

HOxhai msojke fmit e ujku nemal mendojke mospomundet megjet nejkingj. SHkoj e

hini nemejtep Hoxhaimsojketalebëte elif E. edheishtike renfmijet methane

Ukinukmujkemethane aithojkeUUUUUUUUUUUUU qysh uluronujukUUUUU

Hoxha iadhezkeshtag porbadihavanukmunet methanaie veqU

Nejseianisihoxhameuamsuedovtë.

Kul euzu thojkehoxha dhe fmijet permas tin ate gjithperniher.

Kul e udzu hoxhaKul euzu fmija. Ponifarzani vijkepakmandryshi e

hetojhoxhaqedikush nukpohtot mir

Ishtini krejt fmijet njënga njëKul euzuhoxhakur euzu fmijte .Kur erdhi te ujku ai

kurqysh nuk mujke methan kul euzu a

Hoxha kul e uzu ukithojkekingjyzi apet hoxhakul euzu uki kingjuzi fap ia

dhezkenji thuperr edheë thijke kul eudhu ujki hiq apet kingjuzi.

Ateherthe hoxhae kapi per veshi ia dha nja dy tri shkelmadhe e qiti jasht . He hajvani Hoxha thojke kul e uzu ai kingjuzi semet ikishte te kingji a.Ai jarani eshikheanderrkingjin veqkingjuzi ndryshi nukia qitkehiq.Tani ehangermahmuzin. Qeshte gjyshi e edhenesebashku metë.Edheti nuk I kepasmet te msimidhe te kathangojakingjuzisikurukit msojemir se ehanmahmuzin. Nejkenejke e thoje qysh the qysh.udhu bi lahihehhe kumedijt ne qfar udhei ke pasmejudhu Po eudhu.A emorevesh.Hajt thujeeudhu bilahi ekur ehtojkemirë qeshte dhethoshte.Pshtoj . Nuk te kukaukky Semekanukkish thankingjuzi. Hhahahahahaha Hajdeni babesdilni eluniveqmosuhalitni.

MUSAFIRËT E BEKUARË

Kam lexuarë shumë raste të konvertimit në islam,që nga koha e Muhamedit .a.s e deri në ditët e sotme.Gjithashtu kamë përjetuar në mënyrë indirekte hyrjen në islam të nje Suedezi...

Pastaj edhe kamë pasë rastin të takohem me isa vëllëzër e motra që kanë hyrë në islam.Nga Sirija nuk mund ëta harroi Aliunnga Britania,Mejremin nga Spanja,Ebubekrin nga Amerika,Sadikun nga Franca.Kurse ne Norvegji kisha shumë emociione kur lexova artikullin ne gazeten e përditshme AFTENPOSTEN "FRA GUD TIL ALLAH"- "Prej Zotit tek Allahu" Ku shkruan 800 të rinjë Norvegjez gjatë ramazanit(2006) kanë konvertuarë në Islam.Të gjithë nxënsve të mi(mbi 50) shqiptarë ua tregova këtë artikull.Edhe ky artikull ishte hapi i parë që në hytbe të flasë Norvegjishtë ne një Xhami shqiptare ne qytetin Halden ku në xhuma kishte edhe tjerë nacionalitete,Arb Afganistan,Pakistan e turq...

Pastaj një artikull tjetër "HIJAB BLITT MOTTE" "Hixhabi do të bëhet modë" ishte material i madhë për mua dhe bashkëshorten time të flasim për Hixhabin.Ku sqarohet se Një spital në Oslo prej uniformave të motrave medicinale ka edhe hixhabin.pastaj Kompanije Ikea per puntoret që duan ta praktikojnë shamijnë.

Profesioni im më bënë të takoj shumë njerëz që e duan islamin apo interesohen për të ashtu siç takoj edhe keqpërdorues dhe urretës të islamit...

Ishte rast i mirë takimi me Ferki Shalën në Oslo që e përshendes me Selam inshalla do ta takoj ne prishtinë gajtë verës...

Kamë takuar edhe disa nga Norvegjezët që kanë hyrë në islam si edhe dis anga ata që interesohen të dijnë më shumë për Islamin.Ende nuk e kamë mësuar mirë gjuhën por p oia dalë disi.Norvegejzet janë shumë popull i qetë lexues të etur dhe te kulturuar në dialog.

Dy javët e fundit nuk mundë të përballoja gëzimin që Allahu më mundësoi të jem kontaktuesi direkt i një femre nga Filipina që dëshiron të bëhet muslimane.

Frigohem mos kamë bërë mekat për provokimet që ia kamë bërë derisa u binda se ajo e dëshiron Islamin...

Pas takimit të parë u morëm vesh që Ajo të vije në shtëpin tonë çdo të dytën ditë.Djaloshi nga Shkupi i rritur në Norvegji vinte çdo herë me ë e edhe ai e mëson Islamin...

Pas disa takimeve e ligjerimeve që ua mbajta ua kërkoj Shehadetin te dyve por bashkëshortja ime me tregon se Filipinezja e ka thënë para tre dite Shehadetin para sajë.

Ndoshta pata të drejtë të gjeloj edhe pse e kam grua,por ngushllohesha se unë u kamë shpjeguarë me shumë .Pastaj shqiptarit ia mësova unë shehadetin...

Te xhumanë në mbrëmje erdhen prap musafirët e bekuarë.
E ushtruam si do të jetë ceremonia e nesërme pasi që Hoxhonica ka Ligjeraten e rregullt që e mbanë .Do të jete një befasi për motrat muslimane shqiptare.
Mu kujtua Ilahija URIME HIXHABI që e pata shkruar që nga 1997 kur në Xhamijnë Ramadanije ne Prishtin vunë hixhabin 9 vajza shqiptare.Dhe me grupin e vajzave të Xhamisë në Oslo e kishin ushtruar këtë mirë.Elhamdulillah
Publikuar në vebfaqen edukataislame.com

HYRJA NË ISLAM

Kur erdhi i dërguari i fundit për shpalljen e besimit në Një të vetmin krijues,për pastrimin e hsoqërisë njerëzore nga idhujtarija dhe devijimet fetare vinin njerëz që kishin lexuar apo dëgjuar për të i shtronin pyetje vertetonin pejgamberinë e tij dhe pranorin Islamit.Dorzueshmërin e pastër dhe të drejtë ndaj Krijuesit.

Shpesh ka ndodhë që individ apo udhëheqës fisesh ta takojn muhamedin a.s te bisedojnë me të dhe të kthehen si misonarë islam ne vendet e tyre.

Njëri prej te deleguarve te një fisi që quhej Beni Se'ad quhej Demam B.Selebe.Ky arriti tek Xhamija e Muhamedit a.s lidhi deven jashtë dhe hyri në xhami.Aty qëndronte Muhamedi a.s me shokët e tij.Kur Demame u afrya pyeti?Kush është ndër ju fëmiju i abduallahut?

Muhamedi a.a tha :Unë.

Demanii pyeti Njëmendë ti je Muhamedi.

Po ia ktheu i dërguari i salallahu alejhi ve selem.

Demani kërkoi leje nga të pranishmit që të bisedoi me Muhamedin a.s dhe t'i shtroi pyetje.

"Nëse nuk e konsideroni të pa parshtatshme unë do t'ju pyes edhe shumë sosh.Betohu në atë që e adhuron në shokët e tu dhe ata që do të bashkangjiten se ti je Pejgamber.A të ka dërguar Zoti pejgamber për ne?

Muhamedi a.s u përgjigj.Po për Allahun po.

Demami vazhdoi:Po ashtu betohu se a të ka dërguar Zoti urdhresë që ta adhurojmë vetëm atë dhe pjesëmarrës tjerë mos t'i vemë,mos të bëjm shirk dhe të mos i adhurojmë idhujt që të parët tanë i kanë adhuruarë.

Muhamedi a.s u përgjigj.Po për Allahun po.

Pastaj ky njëri pyeti rreth institucionet e islamit siç janë Shehadeti namazi agjërimi zekati e haxhi dhe në fundë ka then shehadetin Dëshmoj se nuk ka të adhuruar përveç Allahut dhe dehshmoj se Muhamedi është rob dhe i dërguar i tij.Dhe shtoi :Detyrat islame do t'iplotësojë nga të ndaluarat do të largohem ndërsa jasht tyre as që do të shtoj diç e as që do të mungojë.

Pastaj u pershendet dhe shkoi tek deveja e tij.

Mori rrugenpër tek fisi i vetë si iu afrua njerëzve të parë të fisit të tij që ishin te tubuar u tha.-Besimi ne idhujt lat dhe uzat është i shtrembër.Njerëzit i bertiten hesht se te bije zgjeba dhe çmendurija .

Deshten t'a bindin që të hiqet nga mendimi i fituar sepse bënë mëkatë.

Por ky nuk u teroq e përkundrazi i tha Turp u qoftë këta idhuj as nuk mundë t'u vyejn as t'ju dëmtojnë,sepse Zoti e ka dërguar nje pejgamber me librin që t'ju nxjerrë nga mashtrimi.

U kam sjell lajme çka është e ndaluar e çka e lejuarë.Ps një polemike të gjatë nuk ka mbetur njeri mashkull e as femër që në atë vendë nuk është bërë musliman.

NUK MUNDË T'Ë DETYROSH NJERËZIT

Kjo temë besojë se ka qene dhe do te jetë aktuale sidomos për popullin tonë.A është përhapur islami me dhunë?.Po.Muhamedi s.a u ka thënë njerëzve nesë nuk bëheni musliman do t'ju kalli ne xhehenem..Kjo është dhunë apo merit për ata që nuk dëgjojnë.

Nga kur'ani marrim vetem nje ajet ku thuhet

Në fe nuk ka dhunë. Është sqaruar e vërteta nga e kota. E kush nuk i beson të pavërtetat e i beson All-llahut, ai është kapur për lidhjen më të fortë, e cila nuk ka këputje. All-llahu është dëgjues i dijsëm.bekare 256

Në kohën e sundesit islam të quajtur Me'mun 813\833 dihet se shumë njerëz me famë janë ftuar ne islam nëmanyren më të qetë e më të butë,argumentuese për në të vertetën ashtu siq e porosit Allahu në Kur'an.Këso thirje e ftesa janë bërë zyrtarishte por edhe publikishte.

Përonalishtë ka hargjuar mundë e pasuri për t'ë kthyer njerëzit në islam por nuk e ka përdorur mundësin e forces apo pushtetit që e kishte.

Për shkak të disa polemikave dhe konvertimit të madhë të të rinjëve në islam ishte organizuar një tubim me dijetarë musliman e të krishter ne Bagdad.

Në atë tubim me të krishterët e vendit dhe vendëve për rreth,Hlaifi Memun mabjti një fjalim më çrastë foli me përbuzje të madhe ndaj atyre që për përfitime egoiste kanë pranuar islamin.Ata i ka definuar si munafikë shumfetyrësh që në kohën e muhamedit a.s kishin pranuar islamin sa për sy e faqe dhe në anën tjetër i bënëin dëme.Dihet se kur'ani sqaron se munafiket do të jenë në shkallën me të lartë të dënimit.Këtë fjalim kryetari i shtetit islam e mbajti për t'ua tërhequr vemendjen shumë të rinjëve që kishin hy në islam në manyrë që ata të jenë të sigurtë në besimin e tyre.Meqense ndrrimi ifesë së të rinjëve në atë kohë prej krishterizmit në islam kishte sjellur shumë polemika e mospajtime halifi kërkon që në besim të jenë të sigurtë.

Njëri nga udhëheqësit e një sekti ishte prezent ne tubimin me dijetarët kur kryetari e mbajti këtë fjalim dhe nga argumentet uli koken e nuk foli.kryetari i shtetit islam halifi memun shfrytezoi rastin dhe e ftoi haptazi që ta pranoi islamin.

Njeri i quajtur Jozdanbaht nga udhëheqësit e sektit në shenjë mos pajtimi që ta pranoi Ilsamin tha:O sunduesi i besimdrejtëve,fjalët tua i dëgjuam,këshillat tuaja i miratuam,por ju nuk jeni nga ata që i detyroni njerëzit ta lëshojnë fenë e tyre.Halifi jo vetëm që nuk u norvozua nga mos suksemi i tij por urdhëroi roje që ta përcjellin këtë njeri deri ne vendin e vetë gjatë kthimit të tijë që ta ruajnë nga nënçmimi eventual i fanatikve. Historia e përhapjes së islamit tomas arnoorld 88.

Davetgjiu i dijshem

Misionarizmi islam ende mbetet e pa studijuar hollësishtë ngelen vetëm tregimet peygamberike të cekura në librat e shenjëta e të vërtetuara në kur'an se si kryenin këtë dtyrë të Allahut të zgjedhurit e tijë.Me gjithë vuajtjet e përivicitë ata qëndruan stoik në misionin e thirrësit.Davetgjiut.

Etapa përmbyllëse e davetit dedikuar direkt nga Kirjuesi vije në përfundim me te zgjedhurin e Fundit Muhamedin a.s.Por kjo nuk përfundon me kaqë.vazhdojnë misionin e daves as-habët shokët e tij që quhen gjenerata e artë e njerëzimit.,Tabiinet gjenerata e dytë.Pastaj e treta,ae katërta e kështu me radhe deri në ditët e sotme që kujtoj se është afërsishtë gjenerata e pesëdhjetë e ndoshta pakë me tepër.Por asnjëherë nuk dihet për misionarë të organizuar islam nga

ndonjë shtetë apo shoqatë.Ndoshta kanë filluar tek tuk por jo edhe të kenë sukses.Apo të kenë vetëm misionarizmin profesion.Siç ndodhë tek disa fe të tjera kur misionari është i garantuar,i furnizuar dhe përballet vetëm me atë detyrë.Por përhapja e islamit gjithnjë ka qenë dhe është e pa ndalshme kurse misionari në të shumtën e rastëve është individë.

Është për tu studjuarë mënyra e perhapjes së islamit anë e kendë botës. Sidomosë gjatë kohës së jetës se Muhamedit a.s.Shumë raste interesante e tëreheqëse gjenë gjatë kësaj kohe.Janë nisur ta vrasin Muhamedin a.s misionarin numër një por me tu takuar ndryshon për 180 shkallë bëhet i dashur dh errespektues i tijë.Dikush siç është Omeri duke hskuar rrugës për në aksionin e rreptë t'ia pres kokën t'brit të Abdullahut Muhamedit a.s i ndryshon mendimin dhe bëhet musliman....

Kurse tek gjenaratat në vazhdim kemi pakësa ndryshime të udhëzimit edhepse argumentimi me kur'an e hadithë sjellë shpesh kundërshtarët në dashamirë. Gjithashtu edhe metodat e daves ndryshojnë nga individi në individin tjetër por pika e përbashkët është thirrja në rrugën e Allahut.

U sjellim një tregim t'ënjë misionari islam përtej brigjeve edhepse dihet se kishte edhe para tij këso misionarë që quheshin haxhi apo mulla prej këtyre davetgjive apo misionarëve ka shumë raste të kalimit në islam të njerzve jo vetëm të thjeshtë por edhe të funksionarve e njerëzve me pozita.Këta ishin prezent ne Sindi herët por cekën ne saktësi shkencora që para vitit 1351.

Këta mulla merrni edhe embiemrat e hindusve mësonin e studijonin fetë e traditat e tyre komentonin librat e tyre bile edhe i orjentonin drejtë islamit.

Ne sind kishte shkuar nje hoxh i dijshëm i quajtur mulla Aliu i cili ishte shumë i aftë në oratori dhe i mençur ne ndrrimin e metodave të daves-thirrjes në islam.Për të shkruajn edhe shumë historjan te atij vendi sipër aktivitetet ashtu edhe për autoritetin e mbrritur tëk populli hindus.Më konkretishte ky ishte drejtuar tek populli i vendit të qaujtur Guxharati.meqenëse ky popull më së shumti ishte pagan për udhëheqës fetarë kishin ndonjë plakë të cilin e emitonin duke iu nënshtruar mësimëve të tija verbërishtë..Mulla Ali zgjidhje të tijen e kishte t'ia afrohej këtij plaku dhe të kërkoi fillimishtë nga ai që të bëhet nxënës i tij.

Me qëllim që këtë ta orjentoj drejt rrugës së drejtë te besimit e përmes këtij edhe ithtarët e tij qëndroi tek plaku duke iu nënshtruar ati dhe duke rrespektuar veçanarishtë.

Disa vite mulla aliu qëndroi te plaku duke mësuar gjihen zakonet dhe traditat e popullit të tij si dhe duke lexuar librat e tyre me të njohura.Pas kësaj kohe filloir m eplakun t'ia komentojnë dituritë dhe Mulla Aliu dalëngadalë arriti t'ia ndryshoi mendimet për Krijuesin Plakut budistë.I cili pranoi Ilsamin me veshtirësi pas shumë polemikash e diskutimesh por edhe e pasuesit e tij ithtarët pranuan menjeher pas tij pa komentuar shumë..Njëri nga ministart e atij vendi kishte mesuar për kalimin në islam te atij plaku dhe ka shkuar deri tek ai për t'u verteturarë.Por ne dikutime e sipër ministri e kuptoi të vertetën kështuqë edhe ai u bë musliman.

Elita e sidomos mbreti i Guxharatit ishin edhe diktatorë shpesh kur njerëzit nuk rrespektonin rendin e traditën si edhe e kur kalonin në islam.Kështuqë konvertuesit duhej të përballeshin me torturat shtetore,prandaj si plaku dhe itharët e tij ashtu edhe eminstri e mbajten islamit fshehtë për një kohë të gjatë.

Është interesantë të cekët se të mabjturit fshetë të islamit ishte traditë që nga vetë mMuahmedi a.s i cili për tre vite radhazi thirrte njerëzit në islam fshehurazi .Derisa i vije urdhëri nga Allahu që t'ia ftoi njerëzit haptazi në islam.Ndërsa në këtë vendë mbajtja sekret e islamit ishte një prje metodave që ndihmoi shumë në

zgjerimin e islamit dhe shpër kalonin në islam shumë ministar e njerëz funksionarë duke mos iua treguar islamit njëri tjetrit.

Derisa kuptoi elita e popullit dhe mberti numri i muslimanëve nuk ishte i vogël dhe ndërkyrja e zakonit tek të konverturuarit ishte rrugë e vështirë dhe më shumë rrugica.

Mbreti kishte dëgjuar për kalimin e ministrit të tij në islam dhe që ishte bërë nxënës i mulla Aliut dhe shkoi në vertetimin personalë. Pa paralajmëruar u fut në shtëpinë e ministrit dhe e gjetë ministrin duke bërë sexhdeh. Ai ishte duke falur namazin dhe mreti shumë u nervozua për këtë. Çfarë bënë ti kështu? Nxënisi i mulla Aliut?. Ministri duke e ditur se çak po epretë shpiku një gjë. E pashë një gjarpër nën shtrojat e mija dhe u ula ta shikojë. Besimi i vertëtë krijon edhe emrekulli. Edhe mbereti u perul në formë sexhdeje duke shikuar nën shtratë dhe e pa një gjarpër të madhë. Po i tha po e shohë. Pranoi arsyetimin e ministrit dhe shkoi.

Morëpo nuk kaloi shumë e edhe mberti kishte kaluar në islam. Edhe ky gjithashtu e kishte mbajtur feshtë islamit e tij për shkakë shtetrorë. Sepse populli mund të kundërshtoi. Ai nuk e dinte të vertetën e popullit të tij dhe zgjerimit të nxënësve të mulla Aliut.

Tradita e hindusve ishte që të vdeurim ta djegnin por mberti kur iu afrua momenti i vdekjes la porosi që mos ta djegun por ta pastrojnë dhe ta varrosin.

Populli kuptoi islamit e tij dhe ishte i gatshëm terreni për shfaqëjen hapazi të islamit.

ADISHMERIA PËR DAVE

Siç e cekëm më herët gurbetqarët musliman ishin praj atyre që lanë gjurmë në vendet ku shkonin. Ata integroheshin në shoqëritë nikoqire mësoni gjuhë e zakone të tyre dhe kur i shoqëronin me islamit ato që kundërshtojnë u trgonin njerëzve se feja ime nuk i lejon këto dha\ e njerëzit vendës i pëlqenin sjelljet e tyre.

Siç qishte mos lurja e fatit dhe falleve mos pirja e alkoolit largimi nga prostitucioni etj.

Kur kishin trazira në vendet e tyra largoheshin nga atëdheu por kur shkonin në shtetët përrethë siq ishin kina indie etj. Punoni tregoheshin të zellshëm të vyeshtëm të singert dhe ndikonin në edukimin e të rinjëve si edhe të vjtërve të vendit ku kishin kërkuar strehim.

Mirpo kishte edhe raste kur haxhinjët takoheshin në haxhë Meke dhe kërkoni njëri që mundë të shkonetë në vendin e propozuar për të bërë dave. kërkoheshin kushtët siq ishte njohurija e hskencave islame profesioni që i mundësonte të jetë i pa varur ekonomikisht si edhe gadishmëri\ja për dave.

Prej këtryre organizatorve të misionarve nëpër botë të njohur ishin berberët të cilët ishin shumë nëntuziastë kur e pranonin islamit. Kështu ata në vitin 711 pushtuan Spanjën me ushtrinë e cila doli nga afrika e përbërë prej shtatë mijë berberve ishte e udhëhequr nga tariku gjithashtu berber. Këta ishin konvertues të rinjë në islam.

Qe nga koha e Omer b. Abdul azizit është punuar për t'i kthyer berberët në islam. Dhe ka zgjatur mjaftë derisa ky popull guximtarë ka konvertuar pas disa shekujve. Por ende kanë disa tradita kombëtare që janë në kundërshtim me islamit. Kështu pas një kohe të gjatë vete fiset berbere bëheshin lëvizje kombëtare dhe islame e feja e Allahut xh. Gjente gjokset e hapura për përqaftim. E këtille ishte lëvizja e murabitve apo siq quhej ndryshe almoravitëve si lëvizje e madhe nacionale e cila meriton kujdës të madhe në hyrjen e berberve në shoqërinë ume. Shoqërinë Islame.

Në fillim të shek 9 Jahja b. Ibrahim një udhëheqës i sanxhakve fis berber gajtë kthimit nga haxhi hulumtoi të gjente një dijetarë të gatshëm për dave. I cili do të

shkonte tek fisi i tijë për t'i nxjerrur nga humnera e errësirës e padijes dhe t'i udhëzoi në islam. Padyshim se ishte vështirë ta gjende misionarin që e kërkonte,,sepse duhet rrezikuar shume në udhëtimin e gjatë nëpër shkretëtirën e saharës deri atje si edhe jetën kur të arrije tek fisi kokëfortë të cilin e njihte mirë sepse nga ai fis vinte jahjai. Pas një demoralizimi për shkakë të mos përgjigjës se dijetareve me ne funde qetësohet kur parnon Abdullah bin Jasini guximtarë i aftë i cili pranoi të rrëzikoi. Ishte i gatshëm për gjithëçka në mënyrë që ta përhapë fjalën e Allahut në nje vendë të largët. Përpos gadishmërisë së guximshme Jasini ishte n\dijetërë shuëmdimensionalë njihet shkencat e sheriatit por kishte edhe shumë dituri të tjere. I përshtatshëm për fisin e Jahjait. Dihej se një shekullmë herët kishte davetgji në keto anë por kishin gjetur fare pakë njerëz që kishin pranuar islamin kurse Jasini kishte vërjetur se edhe ata që kishin pranuar islamin nuk ishin përfillës të namazit dhe rregullave të tjera islame.. Me përkishtim te veçant me zellëshmëri e sinqeritet ky iu rrek punes së përhapjes së mësimëve islame ndër fisnorët berber. Vështirësija ishte se ata pronaonin islamin por traditat e tyre te liga nuk i lenin, prandaj Jusufi duhet të përdorte terapi pedagogjike për t'i larguar gradualisht nga ati veti negative. pas tentimeve te shumta vendosi të heqë dorë nga ku popull kruefortë dhe të shkoi me nje vendë tjetëe drejt Saudanit. Por pas një kher të shkurtur prap është motivuar që mos ta ndërpreje aktivitetin e tij. Ndërtoi nje tmpull të vogël që quhej teqe dhe me simpatizuesit e pakte te fituar iu rrek ibadetit. berberët kuptuan se është larguar për shkakë të\ e kokëfortësisë së tyre dhe u truperuan u erdhi keq dhe shkoni të kërkonin faljë. Ai u thoshte kërkoni falje Allahut jo mua. Jusufi me grupin simpatizues ishte vendosur ne nje siujdhese të vogël të senegalit por berberët vinin çdo ditë e me shum aty për tu penduar dhe për t'i kthyer islamit seriozishtë. Erdhen ëkshtu afër Një mije përsona tek hoxha deh vetëm benin ibadet falëshin. Abdullah bin jasini kuptoi se erdhi kohë për rilindjen e aktivitetit i këshilloi të pranishmit që ta falëndërojën Allahun për udhëzimin në islam si dhe i urdhëroi që secili të bëjë përpjekje t'ia shpjegoj së paku një përsoni fenë e Allahut të lartësuarë. Nëse pendohen lini të qetë e nëse tregojnë kokëfortësi ne do t'a lusim Allahun që të na dërgoj ndihen e tij dhe do t'i luftojmë deri në vdekje të të gjithë neve. Këshilloi Ai,

Tentimi ishte i kotë kështu qe këtu zë filli lëvizja e cituar mr lërtë. Ribat do të thotë vetmim që merrë emrin nga vetmimi ne ujsdhesen e senegalit kurse murabit janë ata që u vetmuan. Kjo lëvizje filloi luftë duke detyruar njerëzit e vetë të kthehen në IIsamE. Sukseset me këtë lëvizje drejtpranimi të silamit pas kërcenimit më luftë ishin reflektim shumë i madhe te fiset tjera ,më shumë se sa mësimet e tije dhe pastaj vullnetarishtë vinin pjestarë të fiseve tjera berbere dhe iu bashkangjitëshin levizjes së murabitëve. Abdullah b. Jasini ka vdekur në vitin 1059 por levizja murabite ka vazhduar ende. Kjo levizja është zgjeruar përrreth shkretëtirës së Saharës por më vonë edhe janë berë udhëheqë të spanyës...

Unë i japë rrizkun qe sa kohë e ai nuk me beson

Padyshim se besimtari i vërtetë dëhsiron që edhe dikujt tjetër t'ia trasmetoi rrugën e vertetë të besimit. Kështu Muhamedi a.s i ka mësuar shokët e tij se të udhëzohet dikush nga goja jote do të thote nga thirrja që ia bënë ti është punë shumë e vlershme sa që nuk mudnë të krahasohet as me nj ëkodër te tërë me ari. Por kjo vetëm tani në kohën bahskëkohore apo në kohëm e Muhamedit a.s por këtë e kanë bërë të zgjedhurit e Allahut xh.sh. njerëzit e mirë që i njeh historia duke i'u mësuar të tjerëve jetën udhëzimin.

Të gjithë keni dëgjuarë për të dërguarin Ibrahim .Ai ka qenë i pasur por edhe dorëdhënës i madhë siç i themi tek ne i gjymert.

Ibrahimit a.s i kishte shkuar një herë një musafir i cili nuk ishte musliman por mexhusi. Adhures i zjarrit. Mirëpo Ibrahim alejhi selam duke qenë dashamirë i mysafirve i tha atij: Po u bërë muslimanë do të japë shumë të mira” Mexhusijut nuk i pëlqeu kjo bile edhe i erdhi mërzi dhe pa një pa dy u largua nga ai vendë. Allahu i latësuar i zbriti Ibrahimit a.s shpallje për këtë duke i thënë: “Përse i vure kushtin një njeriu që te ndryshoi fenë e tij për t’u bërë mysafir i yt? Megjithëse ai nuk me njeh Mua. Unë kamë shtatëdhjet vite që i jap rrisht atij” Edhe nëse do ta kishte pranuar si mik një natë çka do të ndodhte ty Pasi dëgjoi këto fjalë nga shpallja e Allahut Ibrahim a.s vrapoi pas ati njeriu dhe i lutë që të bëhej musafir i tij. Adhuresi i zjarrit u çuditë nga kjo dhe i tha: “Më parë më vure kushte që ta ndrrojë fenë time. Çfarë ndodhi tani? Ibrahim a.s i tregoi për shpalljen nga Allahu xh.sh. E mysafiri i tij i habitur nga këto fjalë tha: Do të thotë Allahu i lartësuarë më jep mua të mira pa kërkuar gjë në këmbimin e tyre!? A në këtë mënyrë sillet Zoti me mua a? E une nuk i besojë? Atëherë ma mëso mua islamin se vendosa të bëhem musliman. Ibrahim alejhi selam i mësoi atij dituritë e nevojshme të islamit dhe mexhusiju ra shehadet. dëshmoi formulën e islamit dhe u bë musliman.

ZJARRI QË NUK DOGJI

Ibrahimi ishte djalos i mençur. Ai e besonte vetëm All-llahun Një. Në atë kohë kishte besime të kota ngase njerëzit adhuronin idhujt nga druri e guri.

Një njëri, sundues i atij vendi, e quante veten Zot dhe njerëzit e adhuronin atë e i përulëshin. Në histori njihet me emrin Nemrud.

Çdokush që hynte te Nemrudi i bënte sexhde. Mirëpo Ibrahim, kur hyri tek ai, nuk u përul dhe mbretit i erdhi inat dhe i tha:

- Pse nuk përulësh, pse nuk bie në sexhde?

Ibrahimi tha:

- Unë i përulëm vetëm All-llahun, Zotit të gjithë botëve.

Atëherë mbreti urdhëroi të grumbullonin drunj, të ndizej një zjarr i madh dhe të hidhej Ibrahim në të. Një muaj bartën drunj dhe u bë një grumbull i madh sa një kodër. Kur u ndez zjarri, tymi e flaka ngrihej lart në qiell sa që as zogjtë nuk mundnin të fluturojnë nga nxehtësia.

I shkuan në ndihmë Ibrahimit erërat dhe shiu që ta fikin zjarrin. Melekët i erdhën në ndihmë, por Ibrahim u thonte:

- Nuk kam nevojë për ndihmën tuaj. Më ndihmon All-llahu që më ka falë.

Unë pranoj çdo gjë me të cilën është i këndur Zoti im. Nëse më shpëton, është për të mirën e njerëzimit. Po nëse më djeg, është për shkak të metave të mia. Do Zoti dhe duroj.

Derisa Ibrahim u hodh në zjarr, meleku Xhibril i tha:

- A ke ndonjë dëshirë?

- Po kam, por jo për ty - ia ktheu Ibrahim.

- Pse nuk kërkon shpëtim prej All-llahun? - e pyeti Xhibrili.

- Ai e di hallin tim - sqaroi Ibrahim. E di me urdhrin e kujt digjet zjarri? Djegia punë e kujt është?

Asnjë zjarr në botë nuk punoi. Nuk u ndez. Dhe All-llahu i tha: “O zjarr, bëhu i ftohët dhe shpëtim për Ibrahimin”.

Dhe ndodhi mrekullia: Të gjithë të pranishmit u shtangën, mbetën gojëhapur

Nga EDKUATA FETARE 2

DASHURIJA PËR ALLAH

Është nga gradat më të larta të shpirtit Dashuria për Allahun shijohet dhe nuk mundë të para ftyrohet .Gjithkush nuk e kupton .

Disa i kanë thënë frigë, por jo,nuk është e tëra kjo. Adhurimi i vertetë është dashuria.

Kur e pyeten Xhunejdin çka dhe si është dashuria për Allah? Ai uli kokën dhe qau duke thënë :Do të thotë i dashuruar në Allahun xh.sh. është ai që është i larguar nga vetja e tij.

Çdo gjë e tij është për Allah...

Një dijetar tjetër ka thënë dashuria për Allahun e lartësuarë do të thotë të duash atë që e don Allahu dhe të urresh atë që e urren Allahu Subhanehu ve teala.

Edhe tek populli ynë shqiptarë shpesh burrat lidhen për dashurin ndaj Allahut,edhe pse në term thuhet nga rrënja e gjuhës arabe ne turqishte.Rizaja e Zotit,Rizaja e Allahut.Për riza të Allahut.Apo edhe betohen Pasha rizen e Zotit.

Ishte një herë një burrë koprrac dhe hipokrit dhe ishte betuar duke i thënë gruas së tij që të mos jepte sadaka.Një ditë erdhi në deren e shtëpisë së tyre një i varfër dhe tha:Për htaër të Allahut më jepni diçka për të ngrënë.Ajo i jep tre fleta buke.kur po largohej takohet me të zotin e shtëpisë, dhe ky e pyet kush ta dha këtë ushqim.Lypsi i përgjigjet: Ma dhanë nga filan shtëpia, dhe ky e kuptoi se ishte shtëpia e vetë.Kur hyri në shtëpi i tha gruas së tij:A nuk të pata thënë që mos të japësh sadaka?Gruaja i përgjigjet: Po por unë ia dhash për hatër të Allahut e dua Allahun më së shumti dhe për rizan e tij dashurin ndaj tij ia dhashë.

Pas pak ky hipokrit e ndezi furrën me zjarrë dhe i tha gruas së vet.Çohu dhe futu ne zjarrë për hatër të Allahut për dashurin që e ke për Allah.Dhe kjo u ngrit u zbukurua ndërkohë ky po i thotë.përse po zbukurohesh i përgjigjet i dashuri zbukurohet për të dashurin dhe unë po e vizitojë të dashurin tim.Pastaj e hodhi vehten në furrë.Pas tre ditësh erdhi ky hipokriti dhe e hapi deren e furrës dhe çfarë të shikonte.Gruaja e tij ishte shëndosh e mirë dhe aty i tha:A nuk e ke dijtur që zjarri nuk e djeg të dashurin e Allahut.

KUSH MUND TË BËHET I DITUR

Dituria dhe pasuria janë dy gjëra të cilat kërkojnë mund e sakrificë, por mbi të gjitha durim e dinjitet dhe ruajtje nga mëkatet.

Duhet që herët t'i kushtohesh diturisë për ta pasur që nga fëmijëria e hershme. Prandaj në shkollë shkohet që nga mosha fëmijërore.

Të gjithë e duan diturinë, por si ta arrijnë atë?!

Dituria të ngre lartë, të bën të respektuar, të dashur, jo vetëm te njerëzit, por edhe tek engjëjt dhe tek All-llahu i Lartësuar, Krijues i të gjitha krijesave.

All-llahu i do besimtarët, por i ngre në shkallë të lartë ata që dinë.

Prej krijesave më të afërta tek All-llahu janë engjëjt dhe dijetarët.

Të kesh dituri është nderi e dhurata më e madhe në botë. Dituria është gjë e pa përfunduar, kurrë nuk bëhet mjaftë. Duhet lexuar shumë e duhet kushtuar shumë kohë diturisë nëse duam ta kemi. A ke dëshirë të jesh i ditur? Por, si të arrijmë deri te dituria?

Dituria nuk i jepet gjithkujt. Dikush mundohet kot dhe dijetar nuk bëhet. Dikush shpejt e përvetëson diturinë dhe bëhet i ditur. Pra, për ta pasur diturinë duhet të kesh cilësi të mira. Prej cilësive për t'u bërë i ditur janë dy tregimet në vazhdim.

Një nxënës i tha mësuesit të tij:
- Unë po e mësoj mësimin mirë. Por kur po zgjohem e kam harruar. Pse po më ndodh kjo?
Mësuesi i tha:
- Dituria nuk shkon te mëkatari.
Djaloshi tjetër i tregimit tonë është edhe më interesant.
Jusuf bin Hyseini tregon një histori që i ka ndodhur me Zenun Misriun.
- I kam shërbyer një vit Zenunit dhe nuk jam ndarë fare prej tij. Në fund të vitit i thash atij se dua t'i bëj një pyetje dhe iu luta të më përgjigjet.
I nderuari e priti me kureshtje pyetjen time. Unë e pyeta:
- A e dini se çfarë është Ismi Adham (Emri më i madh i All-llahut). Ju lutem ma mëso edhe mua.
Zenuni buzëqeshi dhe u largua pa thënë asgjë. Nuk ma ktheu përgjigjen.
Kështu kaluan plotë gjashtë muaj. Një ditë më thirri dhe më tha:
- Merre këtë çantë të mbyllur dhe dërgoja një shokut tim që ndodhet në fshat. Dorëzoja atij dhuratën time. Në të vërtetë ai ka një vit që nuk më ka ardhur për vizitë, por unë përsëri po bëj timen dhe po i dërgoj këtë dhuratë.
E mora çantën e mbyllur ku ndodhej dhurata dhe u nisa për rrugë. Gjatë rrugës shejtani filloi të më ngacmojë mendimet: "O Jusuf, i shërbeve Zenunit për një vit dhe nuk mjaftoi, i shërbeve edhe gjashtë muaj të tjerë dhe përsëri nuk mjaftoi. Nuk u bëre dot i denjë për të merituar përgjigjen e një pyetje, ndërsa personit të cilit po i dërgon dhuratën ka një vit që nuk i vjen për vizitë. Të jetë vallë ndonjë dhuratë me shumë vlerë kjo që po i dërgon! A e meriton ai person një dhuratë të tillë?"
Nuk arrita ta mposhtë dot kureshtjen kështu që ndalova në një vend të qetë dhe e hapa çantën. Kur pash brenda saj kishte një mi i cili doli dhe u largua me shpejtësi. Brenda çantës nuk kishte më asgjë tjetër, kështu që u detyrova të kthehem prapa te mësuesi im. Kur shkova pranë tij posa më pa, më buzëqeshi dhe tha:
- E si mund t'i besohet e t'i mësohet Ismi Adhami një njeriu, të cilit nuk mund t'i besosh as një mi? A është e mundur diçka e tillë? Në atë moment e kuptova se nuk duhet të kërkosh asgjë po nuk je i denjë. Më parë duhet ta meritosh atë. Pra duhet të jemi të kujdesshëm në sjelljet tona, të jemi të urtë, të lexojmë shumë, e pastaj të shpresojmë se e meritojmë diturinë.

FËMIJA I MENÇUR

Një njeri jobesimtar i kishte thënë udhëheqësit të besimtarëve se do t'i nxë ngushtë të gjithë muslimanët me tri pyetje:
Çfarë kishte para All-llahut? Në cilin drejtim është All-llahu? Çfarë bën All-llahu në këtë moment? A do të kishit ditur të përgjigjeni ju?
Në atë vend ishin tubuar të gjithë dijetarët për t'u përgjigjur. Në mes te këtyre dijetarëve e studentëve qëndronte një njeri me djalin e tij të vogël. "O babai im i dashur! Unë dua t'i përgjigjem dhe do ja mbyll gojën" tha djaloshi. Por babai i tha: "Ngadalë, shih sa hoxhallarë ka aty". Djaloshi u ngrit që të marrë leje dhe të përgjigjet në pyetjet e parashtruara. Kërkesa e tij u pranua.
Jobesimtari iu drejtua djaloshit musliman dhe e përsëriti pyetjen e parë, "Çfarë kishte para All-llahut? "Djaloshi pyeti: "A di të numërosh?". "Po", tha njeriu. "Atëherë numëro prej dhjetë e më poshtë!" "Dhjetë, nëntë, tetë..." deri sa arriti në "një" dhe nuk numëroi më". "Po çfarë ndodhet para numrit 'një'?" - pyeti djaloshi..
"S'ka më asgjë para njëshit - kjo është kaq" - tha njeriu. "Pra, nëse nuk qëndron asgjë para 'njëshit', atëherë si pritni që të këtë diç para 'Një të vetmit All-

llah xh.sh."

I befasuar nga përgjigjja, njeriu nuk mund të debatonte më shumë. Prandaj pyeti: "Më thuaj, në cilin drejtim është kthyer All-llahu?"

"Më sjell një qiri dhe ndize. Pastaj, më thuaj në cilin drejtim është drejtuar flaka". "Por, flaka është vetëm një dritë që shpërndalet në katër anët: Veri, Jug, Lindje dhe Perëndim. Nuk është drejtuar vetëm në një anë", tha njeriu me habi.

Djaloshi tha: "Nëse një flakë fizikisht shpërndalet në katër anët ashtu që të mos mund të më tregosh se në cilën anë është e drejtuar, atëherë çfarë pritni nga Nur-us-Samavati vel-erd: All-llahu Ndriçuesi i Qiejve dhe Tokës? Dritë mbi Dritë, All-llahu është i drejtuar nga të gjitha anët në të gjitha kohët".

Njeriu ishte marrë dhe qëndronte i shtangur para një vocërraku, i cili i përgjigjej pyetjeve të tij në atë mënyrë sa që nuk mund të argumentonte kundër provave të tij dhe si i krisur dëshironte të provonte pyetjen finale.

Por, djaloshi tha: "Prit! Ju jeni ai që bëni pyetje dhe unë jam Ai që u përgjigjem të gjitha pyetjeve tua. Do të jetë e drejtë sikur ju të zbritni poshtë në vendin ku qëndroj unë kështu që unë të jem aty ku jeni ju tash, kështu që përgjigjet të ndihen mirë ashtu si ishin ndier pyetjet e tua.

Kjo iu duk e arsyeshme atij, kështu që ai zbriti nga lart dhe djaloshi u ngjiti në podium. Njeriu përsëriti pyetjen e tij finale. "Më thuaj, çfarë bën All-llahu në këtë moment?"

Djaloshi me krenari u përgjigj: "Në këtë moment, kur All-llahu e pa në këtë podium të lartë një gënjeshtar dhe përqeshës të Islamit, Ai e bëri të zbrisë nga lartë poshtë. Dhe atë që beson në njëshmërinë e All-llahut, Ai e ngriti lartë dhe e vërtetoi të Vërtetën.

Jobesimtari nuk pati çfarë të thotë përveç të largohet dhe të kthehet në vendin e tij, i mundur. Në ndërkohë, ky vocërrak u rrit dhe u bë njëri ndër dijetarët më të famshëm në Islam.

I mënçur që në fëmijëri

Emaneti është punë e madhe. Rralla kështu që e përmbanë. Por ata që janë njerëz me emanet shpesh kanë telashe nga të tjerët. Kështu ishte ngjarja e një gruaje të ndershme nëna e dijetarit islam Shafijut.

Imam Shafiu rridhte nga fisi i Kurejsheve dhe për këtë ai ishte bere i njohur me emrin Shafi.

I nderuari Imam Shafiu në moshën 6 vjeçare filloi të shkoi në shkollë. Nëna e tij ishte nga fisi Beni Hashim dhe ishte shumë e dhënë pas ibadeteve.

Ajo ishte një njeri shumë i besuar dhe shpesh herë njerëzit linin tek ajo gjëra me vlerë që ti ruante.

Një ditë shkuan dy burra dhe i dhanë të ruante diçka me vlerë të veçante (ndonjë gurë të çmueshëm).

Pas ditësh njëri nga këta shkoi ta merrte sendin e lënë amanet.

Nëna e imam Shafijut ngaqë kishte besim për të gjithë njerëzit i besoi dhe ia dha sendin që e kishin lënë amanet tek ajo dy persona.

Por pas disa ditësh erdhi burri tjetër dhe kërkoi sendin e lënë amanet.

Nëna e imam Shafijut u përgjigj: "Sendin ia dhash shokut tëndë.

Burri i tha "Por ne të patëm porositur që mos të jepje sendin po të mos vinim e ta kërkonim te dy bashkë. Përsë atëherë ia dhe shokut tim, derisa ai ishte vetëm.

Nëna e imam Shafijut u merzit shumë për atë që kishte ngjarë. Djali e hetoi se nëna e tij vuan diçka dhe e pyeti.

Kur ajo ia tregoi të birit ngjarjen Djaloshi i mençur i tha: Mos u mërzi të nëna ime e dashur por e lerë mua të flasë me të.

I dh aleje Nëna dhe ai doli.

Kur shkoi tek burri që kërkonte sendin i tha: Ajo që ke lënë amanet është akoma tek ne por nuk mundë të ta jëp vetëm ty.

Shko thirrë edhe shokun tëndë e pastaj ejani t'ua jap.

Burri u largua që aty i habitur ndërsa të pranishmit u mahniten me zgjuarsinë e Gjashtë vjeçarit.

NË KOPSHTIN ZOOLOGJIK

Arbëri është nxënës shumë i mirë. Një ditë ai në klasë na shpjegoi një gjë shumë interesante. "Njeriu prejardhjen e ka nga majmuni".

- Hahaha! qeshi e gjithë klasa. Arbëri i skuqur në fytyrë reagoi shpejt:

- Pse qeshni? Kështu më ka treguar babai.

Më herët në shkollë mësohej se njeriu është i krijuar nga majmuni.

Pas disa ditësh vizitua kopshtin zoologjik. Aty u kënaqëm, pamë lloj-lloj kafshësh e shpezësh.

Sa interesantë ishte. Aliu qeshi me të madhe kur e pamë një majmun.

Ai vetëm kërcente andej-këndej. Lëshonte një zë trishtues, merrte çka i jepnim dhe vazhdimisht kërcente. Sa andej sa këndej.

- Arbër! O Arbër! Eja eja.

Arbëri nuk donte të vijë, sepse e dinte se Aliu është i njohur për shpotitë e tij dhe do të na bëjë të qeshim me të.

- Arbër ecë këtu!

Arbëri erdhi dhe Aliu e pyeti:

- Nga ky majmun ke thënë ti se e ka prejardhjen njeriu, a?

- Hahaha - qeshëm të gjithë.

- Nuk kam thënë unë, kështu shkruan në libra - ia ktheu Arbëri me inat.

U afrua Mësuesi:

- Çka u bë? - pyeti.

- Mësues, a është e vërtetë se e kemi prejardhjen nga majmuni? - pyeti Aliu.

Dhe të gjithë qeshnim.

Mësuesi drodhi kokën dhe tha:

- Jo, është menduar njëherë kështu por tani është vërtetuar se është e pasaktë ajo teori.

Arbëri qante nga inati sepse shumë nga shokët e ngacmonin.

- Shko e njoftohu me gjyshin tënd. Ti ende mendon që nga kjo krijesë, ndër më të shëmtuarat, ta kemi prejardhjen ne - zunë të tallen shokët.

Ne qeshnim dhe shkollim prapë te majmuni.

Pastaj erdhi prapë mësuesi dhe na bëri shumë sqarime lidhur me krijimin.

- Çdo krijesë e ka fillimin nga lloji i vet. Edhe njeriu gjithashtu.

Eminja tha:

- Mësues, hoxha na ka thënë se njeriu është krijuar nga dheu.

Ashtu është - tha mësuesi dhe bëri me dorë të largoheshim se kishte mbaruar vizita. marë nga Edukata Fetare 2

Pse alkooli është haram

Një burrë erdhi tek Ijas Ibn Muaviu , një gjyqtar musliman i njohur për mençurinë që kishte, dhe biseda pasuese zëri vend ndërmjet tyre:

Burri: Cili është vendimi rreth verës në Islam?

Gjykatësi: Është Haram (e ndaluar)

Burri : Po uji?

Gjykatësi : Është Hallall (e lejuar)

Burri: Po Rrushi dhe Hurmja?

Gjykatësi: Po edhe këto janë hallall

Burri: Perse te gjitha nga këto përmbajtje janë te lejuara, por kur i bashkon bëhen te ndaluara?

Gjykatësi shikoi në njeriun dhe tha: Nëse te godas me një grusht dhe , a mendon se do te lëndon”

Burri: Nuk do te me lëndonte.

Gjykatësi: Si thua për një grusht kashte?

Burri: Natyrisht se nuk do te me lëndon

Gjykatësi: Si thua për një grusht ujë?

Burri: Prapë jo.

Gjykatësi: Si thua nëse do i bashkoj te gjitha këto, dhe e le te thahet dhe te behet Tullë, dhe pastaj te godas, a do te lëndonte kjo?

Burri: Do me lëndonte e ndoshta edhe do me mbyste.

Gjykatësi: Te njëjta arsye zbatohen në pyetjen që me ke parashtruar.

Kështu burri e kuptoi se pse alkooli është haram.Pra sepse është shendrruar në diçka tjetër,edhe pse burimi është i pastërt.

Kështu tregohet edhe një rastë tjetër kur një burrë e kishte pyetur një hoxhë :

Burri:Hoxhë i nderuar! A mudnësh të më tregosh pse alkooli është haram pa kur'an.Pa ajet e hadithë.

Hoxha:Po bre burrë është shumë lehtë.Alkooli është haramë sepse është ndytësirë është i flliqët.Dihet veç se si është ardhë deri tek shisha.

Burri:-Qeshi pakë si me gjësendi sepse kishte ndërmendë t'a nxjehë ngushtë hoxhen me këtë shembull.-Si po thua ti hoxhë rrushi e elbi janë të pa pastërta a?

Hoxha:Jo rrushi e elbi nuk janë të pa pastërta por pasi të hahen e të shendrohen në diçka tjetër në ndytësirë të madhe nuk hahen më pastaj.

Burri:Ende nuk mu ka mbushur mendja hoxhë.Si prodhohen prej një burimi p.sh. rrushi si gjusi si alkooli dhe gjusi nuk është haram a alkooli po.

Hoxha:Sipas islamit qumshti i nënes është farz me pi.Apo?

Burri:Po edhe sipas mjeksisë.Fëmiju është më i fortë fiton imunitet...

Hoxha:Ashtu është, edhe prej nga prodhohet qumështi i nënes.

Burri:Prej ushqimit dhe pijes së nënes.

Hoxha:Po mirë djali i mirë.Prej nënes është edhe urinia e pije atëherë.

Burri uli kokën dhe e kuptoi se nuk bëjnë të pihet alkooli.

Shajtani musafir i urdhëruare

Sipas transmetimit të Muadh ibn Xhebelit thuhet se İbn Abbasi r.a ka thënë: “ Një ditë ishim të mbledhur në shtëpinë e një Ensari (Medinasi) bashkë me Pejgamberin a.s dhe me plotë kuptim ishte formuar një xhemat. İshim të thëlluar në bisede kur një zë nga jashtë filloi të thërriste “O i zoti i shtëpisë, o ju që jeni brenda! A më jepni leje të hy brenda edhe mua se kam një lutje prej jush si dhe një gjë për të shqyrtuar. Të gjithë të pranishmit këthyen kokat nga i Dërguari i All-llahut xh.sh dhe

po prisnin që të flasi. Edhe këtu si ku do tjetër shokët e Pejgamberit a.s treguan rrespektin që kishin ndaj tij sepse ai ishte prijësi i tyre. Pejgamberi a.s e mori situatën në dorë dhe i pyeti shokët e tij të pranishëm: A e dini se kush është ky që po kërkon leje për të hyrë brenda

Të pranishmit u përgjigjen: All-llahu xh.sh dhe i dërguari i Tij e di më së miri. Pas kësaj Pejgamberi a.s u përgjigj: ai është iblisi shejtani i mallkuar. Në atë moment Omeri r.a e i drejtohet Pejgmaberit a.s: O i dërguar i All-llahut xh.sh më jep leje ta vras këtë të mallkuar. Pejgmaberit a.s: Lere vrasjen më një anë o Omer a nuk e din se All-llahu xh.sh i ka dhënë një jetë të caktuar atij. Dhe shtoi Pejgamberi a.s hapeni derën le hyjë brenda sepse a ika marrur leje për të ardhur këtu prandaj dëgjojeni mirë seç farë do të flasë. I hapëm derë dhe i mallkuari na u bë i dukshëm por çfarë të shohim një plak të shëmtuar pa mjekër vetëm me 6-7 qime si të kalit në fytyrë sytë i shikonin lart kokën e kishte si të një elefantit të madhe he buzët si të bullicës. Kur u fu brenda na përshëndeti në këtë mënyrë: Paqa e All-llahut qoftë mbi ty o Muhammed dhe mbi ju o xhemati (mbledhimi) musliman. Pejgamberi a.s u përgjigj në këtë mënyrë: Paqa është e All-llahut xh.sh o i mallkuar. Dhe shtoi dëgjiva se ke ardhur për një punë, ndaj më trego se për çfarë pune ke ardhur. Shejtani u përgjigj: nuk kam ardhur me dëshirën time por më detyruan që të vij. Pejgmaberit a.s çfarë detyrimi o i mallkuar? Më erdhi një melek dhe më tha të ka urdhëruar All-llahu xh.sh që të shkosh tek Pejgamberi a.s me një pamje të poshtëruar dhe pa mendjemadhësi. Do të shkosh të tregosh se si i mashtron dhe do ti mashtrosh bijtë e Ademit a.s. Do të përgjigjesh drejtë kur të pyesin Pejgamberi a.s. Më tha nëse shton diçka mbi të vërtetën do të bëj pluhur dhe era do të mbarti nën këmbët e armiqve ku ata do të shqelmojnë. Kështu o Muhammed mbaj nje urdhër nga All-llahu xh.sh. Prandaj pyet çfarë të duash o Muhammed se përgjigjet e mia do të jenë të drejta sepse nëse të gënjej nuk ka gjë më të rëndë për mua ses a të tallen armiqtë e mi me mua.

Pas kësaj Pejgamberi a.s i tha me që do të jesh i drejtë në përgjigje atëhere më thuaj kush është njeriu që urren më së tepërmi? Nga të gjithë krijesat e All-llahut xh.sh ti je o Muhammed njeriu që urrej më së shumti. Pastaj cili mund të jenë ai që mund të bëhet si ti. Pejgamberi a.s: Pas meje ke urren më shumë? Shejtani: Ate njeri të ri që është i drejtë dhe pasurinë e tij e harxhon në rrugën e All-llahut xh.sh. Biseda vazhdon me pyetje e përgjigje. Pejgamberi a.s pyet ndërsa shejtani i mallkuar përgjigjet. Pastaj ke urren tjetër? Atë dijetarë që është i durueshëm dhe largohet nga punët e dyshimta. Pastaj atë të varfërin që është i durueshëm dhe nuk ia tregon asnjë njeriu gjëndjen që ka. Pejgmaberit a.s: Si e kupton se ai i varfër është i durueshëm? E kuptoj nga mos ankimi i tij tek të tjerët sepse All-llahu xh.sh atë që ankohet për gjëndjen që ka nuk e rregjistron tre ditë në listën e durimtarëve. Pas këtyre ke urren tjetër? Të pasurin që falenderon All-llahun xh.sh vazhdimisht. Si e kupton se ky i pasur falenderon All-llahun xh.sh? Nëse ky i pasur fiton nga hallalli (e lejuara) dhe shpenzon vetëm në hallall (të lejuar) atëhere e kuptoj sek y është prej atyre që falendeojnë All-llahun xh.sh.

Këtë herë Pejgamberi a.s e ndryshon mënyrën e të pyeturit. Më trego si ndjehesh kur ummeti im ngrehet për të falur namazin? O Muhammed atëhere mua më rrënqethin ethet dhe filloj të dridhem. Përse dridhesh o i mallkuar? Sepse kur një njëri shkon në sexhde me një herë ngrehet një gradë më lart tek All-llahu xh.sh. Kur agjërojnë si ndjehesh? Atëhere unë lidhem deri sa të hapin agjërimin në iftarë. Kur kryejn haxhin si ndjehesh? Atëhere unë shkrihem sikur shkrihet plumbi mbi zjarr. Kur japin lëmshë si ndjehesh? Atëhere gjendja ime ndryshon komplet. Ai që jep lëmshë më ngjanë si ai njeriu që ka marrë në dorë një shqrrë dhe do të më ndajë

në dy pjesë. Pejgamberi a.s e pyet për arsyen se pse të duket sikur pot ë ndanë në dy pjesë o Ebu murre (i ati i turpiti)? Shejtani përgjigjet: sepse në lëmoshë ka katër bukuri ku ata janë:

- 1- All-llahu xh.sh i shton begatitë (bereketin) atij që jep lëmoshë.
- 2- Ky njeri bëhet i dashur për mjedisin ku ndodhet.
- 3- All-llahu xh.sh ndërton një perde midis xhehennemit dhe atij që jep lëmoshë.
- 4- All-llahu xh.sh largon çdo të keqe nga ai si dhe çdo mërziti.

Pastaj Pejgamberi a.s i bëri disa pyetje për shokët e tij. Çfarë më thua për Ebu Bekrin? Ai nuk më ka dëgjuar para islamit e si të më dëgjojë tan ime pranimin e islamit. Për Omerin çfarë më thua? Shejtani: Beto hem në emrin e All-llahut xh.sh sek u do që e shoh iki prej tij. Për Othmanin çfarë më thua? Nga Othmani turpërohem më shumë se melekët e All-llahut xh.sh që turpërohen prej tij. Dhe shton shejtani: ah sikur Othmani të më lënte mua edhe unë do ta lëja atë të qetë. Unë jam i gati për ta lënë atë të qetë por ai nuk pranon të më lër të qetë. Pas këtyre përgjigjeve Pejgamberi a.s tha: "Falenderimi i qoftë All-llahut xh.sh që i dha lumturi ummetit tim dhe ty të dha afat me kohë të caktuar". Kur shejtani dëgjon këto fjalë nga Pejgamberi a.s thotë: larg është lumturia e ummetit tënd dhe ku është ajo lumturi? Si mund ta ndjesh lumturinë ose freskinë e ummetit tënd kur e din se unë jam në jetë dhe me një kohë të afatizuar? Unë do tu hy në venat e gjakut të tyre, do të përzihem në mishin e tyre e ata nuk do arrijnë të kuptojnë dhe as të shohin gjë. Beto hem në emrin e All-llahut xh.sh i cili më krijoi dhe me dha një afat të caktuar se të gjithë ata do ti lakmojnë. Xhahilat (injorantët) dhe dijetarët, të shkolluarit dhe të pa shkolluarit, të larguarit nga rruga e All-llahut xh.sh dhe ata në rrugën e All-llahut xh.sh. Asnjë nga këto nuk do më shpëtojë nga duart e mia përveç atyre që janë të sinqertë dhe të pastër në besimin e tyre. Pejgamberi a.s: Sipas teje cilët janë të sinqertë dhe të drejtë në besim? O Muhammed ai që dashuron malin e kësaj bote dhe paranë nuk mund të jenë asnjë herë i sinqertë tek All-llahu xh.sh në besimin e tij. Kur shoh ndo një njeri që nuk është i dhënë pas pasurisë dhe lakmive të kësaj bote atëhere kuptoj se ky njeri është i sinqertë dhe i drejtë në besimin tij tek All-llahu xh.sh prandaj largohem prej tij dhe e lë në punën e vet. Personi që mua më rrespekton më së shumti është ai person i cili është i dhënë pas pasurisë dhe lavdërohet me veten. Ìblisi vazhdon të tregojë: A nuk e di ti o Muhammed se një nga mëkatet më të mëdha është të dashurohesh pas pozitës dhe pasurisë.

Ishte shejtani por nuk erdhi më

Ishte njëri nga shokët me të ngushte të Muhamedit a.s. ai dinte shumë fjalë të tij dhe nga ai u trasmetuanë shumë ngjarje e mësimet për pasuesit e islamit. ishte njeri besnik dhe çdo detyrë e kryente me rrespekt besueshmëri e korrektesë,
Ky ishte I urdhëruar nga Muhamedi a.s që të jetë ruajtës I sadakatul fitrave dhe zekatit që ishin të grumbulluar nga besimtarët e vullnetshëm të Allahut gjatë muajit Ramazan.

Ai tregon se si I kishte ndodhur një ngjarje e përsëritur dhe interesante.
Ishte natë dhe unë rrija i zgjuar që ta ruaj mallin. Derisa po ruaja erdhi një njeri dhe mori nga ajo pasuri e grumbulluar. Iu afrova e kapa dhe duke i tërhequr vërejtjen i thashë: Gjithsesi do të dërgoi tek Resulullahi të i dërguari i Allahut. Ai ma ktheu. Unë jamë i nevojshëm kamë familje dhe shumë varfëri kamë shumë nevojë të ëmadhe për këtë. E lejova të shkojë dhe iku. > Shkoi

Të nesërmen resulullahi me thirri në emër dhe më tha. O Ebu hurejre çka bëri dje robi me ty? u kuptova përçka më pyeti dhe menjëher i u drejtova O i dërguari i Allahut mu dhimbse sepse u ankua sek a shumë nevojë dhe e lëshova. Muhamed

mustafaja të cilit i besoj apa dyshim sepse atij i vinte shpallje nga Allahu me tha: Ai të ka gënjyer dhe përsëri do të të vije.

Të nësermen i bindur fortë në fjalët e më të dahsurit muhamed s.a.v.s e dija se do të vijë. Isha tepër i sigurtë për këtë dhe kujdesësja që ta nxë prapë. Erdhi dhe filloi të marrë ushqim. E kapa dhe i thash Do të dërgoi tek i zgjedhuri i Allahut

Ai filloi prap me ankimet e tija kamë shumë fëmijë jamë nevojtarë, si dhe me premtoi sen uk do të vijë herën tjetër. Mos më qo te i dërguari i Allahut mu lut dhe prap e lëshova.. Por të nësermen prap i dërgari i Allahut me tha të njëjtat fjalë O ebu hurejre qka bëri robi me ty. Unë ia ktheva me sinqeritet. O i dërguari i Allahut u ankua se ëhstë i varfër sek a shumë fëmij ka shumë nevojë si hde më premtoi sen uk do të vinte më vetëm e vetëm mos të ta sjell ty mu dhimbtë pas ankimeve që i bëri dhe e lëshova.

Resulullahi savs prap më tha: Ai të ka gënjyer dh epërseri do të të vije”

Ubë nata dhe këtë herë rrija edhe më i vendosur se do ta zë dhe do t’ia dërgoi MUhamedit a.s. Nuk shkoi shumë kohë dhe ai erdhi ,mori ushqim dhe e zura. Dhe i thashë: Gjthësesi do të dërgoi tek Muhamedi a.s kjo është hera e tretë që ti thua sem ë nuk do të kthehesh dh eprap vjen. Nuk ke shpëtim më.

Ai me tha: t ëlitem m ëliro sepse do t’i mësoj dis afjalë shumë te dobishme ato do të sjellin dobi tek Allahu krijuesi yt. I thash cilat janë ato fjalë: e Ai ma ktheu: Kur të shkosh në shtratin tendë për të fjetur thuaje ajatul kursin(ajtein 255 të sures bekare) Allahulai, tespah doven. Allahu atë natë do të të ruaj dhe shejtani nuk ka mundësi të afrohet atë natë deri në agim. E mësova ajetin dhe e lirova të shkoi sepse më mësoi një gjë të rëndësishme. Ndoshta kishte prap te drejtë që e liroi sepse diturija e islamit i jep rëndësi shumë t ëmadhe diturisë. Por tregon sahabiju. të nesërmen posa agoi u erdhi Muhamedi a.s dhe me tha: Çka bëri robi me ty dje? Unë ia thashë: O i dërguari i Allahut më premtoi së do të m’i mësoi disa fjalë të rëndësishme që më sjellin shumë dobi tek Allahu dhe më mbrojnë nga shejtani djalli i mallkuarë dhe e lirova. I dërguari i Allahut tha: Cilat janë ato fjalë?

Unë i tregova se ai më tha: Kur të shkosh me fjet në shtratin tëndë thuaje allahula ilahe ilahu elhajul kajum deri ne fundë dhe shajtani nuk mund ëtë të afohet atë natë deri në agim. Ngase Allahu do të më ruajë atë natë.

I dërguari Muhamdem a,s tha: Të vërtetën ta ka thënë edhe ai ëhstë gënjeshtarë i madhë. a e di se me këndë ke biseduar këto tri netë? Me pyeti dhe unë mohova se åsen uk e kam dijtur. A e din me kë ke biseduar O Ebu hurejre. Pasi unë i thashë jo.

Muhamedi paqa e Allahut qoftë mbi të më tha: Ai ishte shejtani vet.

E prita mo spo vije prap por ai nuk ershi më trasmtohet t ëketë thënë ebu hurejra.

NË MOMENTIN E VDEKJES

Çdo njëri kalon nëpër etapa të ndryshme të jetës së tij. Bile sikur është e natyrshme që njeriu të vije duke u përmirësuarë. kështu ishin shumë gjenerata edhe gjenerata e artë e gjithë njerëzimit ata që paten fatin të jetojnë në kohën e muhamedit a.s .Nuk ishin ata vetëm arab por kishte shumë të tjerë...

Kur u hapë lajmi sek a ardhur një njëri që pranon shpallje nga Allahu i lartësuar ëpak ënjerëz e besonin prej tyre isha edhe unë- Thotë Amri¹. shiko nga fragmentete... Bile nga propagandat që ia nënin mushrikët urretjtja e njerëzve e sidomos të rinjëve dhe atyre që kuptonin sadokudo diçka ishte shumë e madhe ndaj Islamit dhe Muhamedit a.s. këtë e bënë derisa njoftoheshin direkt me Islamin dhe me Muhamedin e nderuarë. Në këtë gjendje mjeruese ishte edhe ky njëri i tregimit tonë.

¹ Amr Ibn Asi r.a Sahabij i Muhamedit a.s njëri prej dhjetë të përgëzuarve me xhenet nga muhamedi a.s derisa ishte i gjallë.

Ndjejnte urrejtje të madhe për Muhamedin a.s dhe dëshiren për ta takuar nënçmuar dh embytur krejt muhamedin a.s e kishte hsprehur para njerëzve .Këtë e kishte dëhsir ëtë flatë dhe mundohej t abënte këtë gjë të shëmtuarë.Ai mendonte se kënaqësija më e madhe për të është mbytja e Muhamedit a.s.

Këtë e gjemë edhe në vet fjalët e tij:Isha armiku më i madhë i Të dërguarit të Allahut më dukej se askush nuk e urrente më shumë se unë dhe në atë kohë nuk do të kishte kënaqësi më të madhe për mua ve çse ta mbysja Muhamedin a.s.

Pas një periudhe ndryshon pamja krejtë në të kundërten.Pasi që takohet direkt me Muhamedin a.s kthimi prje 180 shkallve i ndodhi edhe këtij sikurse shumë të tjerëve.Bile në momentin kur duhet të betohej për pranimin e Islamit ishte njëri prej atyre që këroi me ngulim vendosëshmëri t ëplotë që t'i falën gabimet.e tërhoqi dorën derisa betohej duke kërkuar nga Muhamedi a.s garantimin për faljen e mëkatëve.Kur Muhamedi a.s e përgëzoi për këtë ai vetë e dëshmon se njëri më i dashur në sioërfaqen e tokës për të ishe Muhamedi a.s..Nuk ngopej me t ëpamurit dhe të ndejturit me të ngase e donte së tepërmi. Dhe thotë:

"Për mua atëherë nuk kishte njeri më të dashurs e të dërguarin a.s si dhe më të madh se ai në sytë e mi.Unë nuk mundësh t'i ngope sytë e mi me të për shkë të rrespektit që kisha ndaj tij".E dëshironte që të kishte vdekur në atë gjendje edhe pse ka jetuar ende pas jetës së Muhamedit as. Dhe ka kontribuarë mjaftë për rrugën e drejtë.Ishte në poste e vende kyçe të udhëheqësisë islame dhe i frigohej shumë kësaj kohe derisa ishte udhëheqës se mos ka bërë ndonjë lëshim.

Qante nga friga dhe rrespekti për Allahun .

Ky është një ëpejsazh i atyre që do ta gëzojnë xhenetin shpërblimin e Allahut.

Në moshën e pleqërisë ishte i shtrirë në shtaratin e vdekjes.Shumë i sëmurë dhe i shkonin për vizitë shumë njerëz.

Njëri ndër vizitorët e tij tregon se si kishte rastisur të jetë prezent derisa qante dhe ne bisedë e sipër me të duke ipërkujtuar veprat e mira të tij ai prap ndijente zbrazëtirë dhe frigohej e qante."ai qau shumë e pastaj e ktheu kokën kah muri.Dëneste së qari .I biri i tij i tha O baba çfar ke! A nuk të ka përgëzuar <Muhamedi a.s me këtë e me këtë?Ai u kthye kah ne."

Sytë i rridhnin lotë si kroi shumë kishte qarë dhe shumë po qante derisa u kthye drejt njerëzve tha:Më e vlershmëja fjalë dhe ajo që llogarisim më së shumti është dëshmija.Formula e islamit.La ilahe ilallah muhamedun resulallahNuk kat ë adhurar përveç Allahut dhe muhamedi është i dërguari i tij..

Qante amri dhe deftonte.Unë kamë kaluarë nëpër tri etapa:

Periudha e parë është kur unë isha armik i Muhamedit a.s:e konsideroja vetvehten se isha armiku më i madhë i Të dërguarit të Allahut më dukej se askush nuk e urrente më shumë se unë dhe në atë kohë nuk do të kishte kënaqësi më të madhe për mua ve çse ta mbysja Muhamedin a.s. sikur të vdisja në atë gjendje me siguri do të isha prej banirve të dënimit me zjarrë xhehenem.

Periudha e dytë ishte tëjet ndryshe,ishte prekse sidomos fillimi i kësaj periudhe.këtë e tregon ky njeri i sëmurë,për vdekje: mirëpo kur Allahu vendosi në zemrën time islamit shkova te i dërguari i Allahut dhe i thashë:Shtrije dorën e djathtë që të betohem(zotohem<9Ai e shriu doren e djathtë unë e kapa doren e tij.Kështu ishte ceremonia e hyrjes në islam të atyre që vinin dhe e pranonin këtë dinë para resulallahit i shtrëngonin duart dëshmonin shehadetin dh ebetoheshin se do ta praktikojnë fjalën e Allahut dhe të dërguarit të tij do të largoheshin prej haramëve dhe do të punonin vepra të mira e do ta adhuronin vetëm Një të vetmin krijuaes.)mirëpo amri ishte njëri prej atyre që derisa betoheshin e ngrehu doren e tij e tërhoqëi dhe me këtë e tërhoqi edhe vemendjen e Muhamedit të nderuar.kështu thotë ai:

Ai e shtriu dorën e djathtë ndëra sunë e tërhoqa doren time.I dërguari a.s më tha" Auke o AmrUnë pastaj i thashë<.Dua të të kushtëzojë!I dërguari i Allahut shtoi:Kushtëzo çka të duash amrE Unë pastaj i thashë:Dua që të më falen gabimet Kjo u interesonte njerzve të dëvotshëm të kohës së artë kjo nëse u intereson njërezve të çdo kohe ata bëhen të artë.Falja e gabimeve.sepse të gjithë kemi gabime e patë thënë muhamedi a.s këtë e "Çdo birë i Ademit ëhstë gjynahqarë mëkatarë e më i miri prej tyre është ai që pendohet"Po pendohet d heme ngulim e vendosëshmëri kërkon që mekatet e tijë ti shlyen t'i falen .Pra bënë tevbe pendim të ishqertë.

Derisa Amri e kushtëzoi betimin e tij para njëriut me të madhe në tokë Muhamedit a.s me dëhsiren për faljen e gabimeve të tij me fjalëtDua të më falën gabimet Muhamedi a.s i ka thënë:A nuk e din ti se Islami rrënon(shlyen) çdo gjë që ka qenë më parë?A nuk e din se hixhreti(gurbeti,shperngulja) rrënon çdo gjë që ka qenë më parë?A nuk e din ti se haxhi(vizita e shtëpisë së sheenjët rrenon shlyen çdo gjë që ka qenë më parrë?

Amri u tregonte bijve të tij dhe atyre që ishin në vizitë sepsa ai ishte i sëmurë dhe i shtrirë ne shtratin e vdekjes.Kur muhamedi a.s i sqaroi faljen e gabimeve ai vazhdon e htotë:Për mua atëherë nuk kishte njeri më të dashurs e të dërguarin a.s si dhe më të madh se ai në sytë e mi.Unë nuk mundësh t'i ngope sytë e mi me të për shkk të rrespektit që kisha ndaj tij.Sikur të më pyet sot ndokush q ëta përshkruaj,nuk do të kisha mundur ta bëjë për arsye se unë nuk i kamë ngopur sytë e mi me të.Sikur të kisha vdekur në atë gjendje me siguri se do të shpresoja se do të isha prej banorve të shperblimeve me prmbledhësin e të gjitha bukurive.xhenetit.

Pa dyshim se njeriut në momentet me të vështira i kujtohen ato që e preokupojnë më se shumti.Ato që i ka bërë e përjetuar me shpirtë andaj edhe ky njeri i përkujtoi këto dy periudha qante duke ua treguar të pranishmëve dhe vazhdon me periudhen e tretë,

"e pastaj ishte periudha e tretë kur isha i ngarkuarë në vende udhëheqëse me përgjegjësi (vali) dhe nuk e dij gjendjen time sei jamë gjendur gajtë kësaj kohe.

Në vazhdim ky kërkoi nga t ëpranishmit e sidomos nga bijte e tij që të bejne sjellje islame sepse veq se e kishte kuptuar sei u ishte afruar vdekja.Edhe tek ne i themi amanet amanet e ky u la porosi amanet atyre.

"Për këtë kur të vdesë,të os më përcjell mua vajtimi e as zjarri,ndërsa kur të më varrosni hedhni mbi mua dheun ngapak,pastaj qëndroni rreth varrit tim aq sa mundë të prehet kurbanit të coptohet mishi i tij që të heqë mallin e mërzin me ju derisa të shohë se me çka t'iu drejtohem të dërguarve të Allahutkrijuesit tim"

Melekve që dota marrin në pyetje.

Pastaj këtij njeriu si edhe neve do të na vijne etapat e vazhdimit të episodit t ëquajtur jeta në varreza ku do të përjetojmë atë që kemivepruarë.Etapa tjetër e llogaritjes së veprave ku d të dalë në shehs çdo vepër e nijet I yni si dhe etapa përfundimtare kur bije perdeja njëherë e përgjithmonë .Pra kalimi në botën e amshur ku sipas meritës so të jemi të dënuar apo të shpërblyer.Secili do ta ketë atë që e ka dashur dhe ka punuar për të.

I DËNUAR APO ISHPËRBLYER

Njeriu ëhstë mëkatarë por duhet t ëkërkoi pendim dhe rrugë për falje.

Kështu ishte përonazhi I këtij tregimi:ka ene nje njeri që I kishte mbytur nëtëdhjetë e nënte veta.I kishte vrrarë ata por tani tentonte shtegun e daljes ng akjo humnerë e pa fundë vështirë të gjindet rrugëdalja?

"ka pyetur për njëriun mëtëdijshëm të atij rethi dhe të tër botës deh duke bredhur e kërkuar e orjentuan tek një rabin .Njëri I devotshmë I shkretëtirës nj ëizraelit I devotshëm.

Shkaon tek ai rabini ulet para tij I rrefen për veprat e tija të shëmtuarë dhe dëhsiren e tij për rrugë dalje!

"I thotë se I ka vrarë 99 përsone deh deshiron të dijë a ka për të rrugëdalje a kapër të pendim,tevbe.

Pra dëshiron metodë t ëpërmirësimit te ndalimit t ëtij nga vrasja kriminaliteti si mundë te pendohet a ka vendë në mëhsiren e Allahut.

Rabini I jepë përgjegjëje të prerë.Jo nuk ka.Kurfar shance nuk ka.

"rabini I thotë se për të nuk ka tevbe" dhe ky I shkretë çka të bëjë kah t'ia mbajë.Ta vzdoi ndytësirën e tij apo ta ndërprejë .Rruget e vazhdimit edne iu ishin hapur kurse të nderprerjes , pendimit tevbes dhe metodes së tërheqjes e përmirësimit ky rob I allahut që e kishin drejtuar deri tek ky si më I dijtshëm e I dëvotshëm ia mbylli rrugët e përmirësimit.

A thua! A do të ishte e arsyshme te dihet pse ka vrarë gjith ata veta? Mos ka pasur arsye apo jo?

Meqenëse izraeliti I dha këtë përgjegjeje rreptë duke mos I lën derë të hapur për përmirësim ky vazhdoi rrugën e gabimeve.Po gabimi I tij nuk shkante largë filloi prej aty prej atij "dijetari" të dëvotshëm .E vrau rabini dh earriti ne numrin e një qindë të vrarëve në jetën e tij.

Mirëpo shpirti ëshët shpirtë I pa studjuar dhe I pa arritshëm për studim nga njerëzit.Prap kërkon shpirti ikëtij njeriu rrugën e hspresës .

"VAzhdon rrugën për të kërkuar njëriun me të ditur në botë ne kërkim e sipër e orjentuan deri tek një njëri dijetarë dhet të devotshmë.

Ulet para tij I rrefen se kush është dhe çka ka bërë si dhe çka dëhsiron tash e tutje.

Kamë vrara 100 veta.A mund ëtë ekzistojë për mua rrugë për t'u përmirësuarë.

Pë rtë bërë tevbe,pendimA ka shpresë në mëshiren e Allahut për të më falur.

Dijetari i tha:ka edhe për ty ka derë për përmirësim e tevbe por ëshët shumë e veshtirë dhe duhet shumë të munohesh:Po ka edhe për ty tevbe por ëhstë shumë largë dhe vështirë.Vrasësi pyeti sa ëshët largësia mes meje dhe pëndimin përmirësimin ,ndërprerjes s ëkrimeve.

Ishte shumë i flaktë ta gjejë hapsiren shpresën sado të vogël e të vështirë q ëtë gjeje dritë në errësirën që e kishte kapluar shpirtin e tij të shkretë.Të nxirë katran nga veprat e liga që është më e madhja e ligë që mund ëtë ekzistoi vrasja edheatë jo vrasje por shumë vrasje kishte arritur në 100 përsone.Por bredhte e vraponte sa andej sa këndej për të gjetur xixen e orjentimit në dhulmin e madhë që e kishte kapluarë.

Ku ta gjejë dhe si ta gjejë:pranonte çdo vështirësi e vuajtjedhe e pyeti dijetarin:SA ëhstë largësija mes meje dh etevbes.

Dijetari i tha duhet të ecësh ende duhet t ëlargohesh largë shumë largë nga ky vendë që ke jetuarë.Thuhet se i ka treguar edhe adresen e se deri ku duhet të shkoi."SHkao në atë vednë dhe në atë vednë aty ka njerëz të sinqertë që e adhurojnë Allahun e lartësuarë edhe ti adhuroje Allahun me ta dhe mos u kthe kurrë ne vendin tëndësepse ëhstë vendë i keq."

Edhe pse në shikimin e parë duket e lehtë kjo rrugë padyshim sek a vështirësi.

Largimi nga familje e vdnedi i tij është gjendje e veshtirë shumë e veshtirë ,vetëm ata që e kanë përjetuar dinë të tregojna dçka shum pak nga gjendja e veshtirë e gurbetqarit.Ama ëhstë fjla e gurbetqarit që i këputen të gjitha lidhjet e vendit t ëtij për gjithmonë jo per deisa muaj siq e kan gurbetqarët bashkëkohor duke biseduar me të afërit çdo ditë.kam lexuar diku se gurbeti është një lloj dënimi!...Dënim i merituar që ia qon Allahu robit t ëtij.ta lëmë këtë temë për ndonjë tregim tjetër dhe t'i kthehemi gjynahqarit në rrugën e gjatë dhe të vështirë për të gjetur shpëtimin

"njeriu u nis për në vendin e adhurimit të Allahut xh.sh. dhe pas kalimit të një pjesë të madhe të rrugës arrit deri tek një vendë afërsisht gjysma e rrugës për vendin që ishte duke shkuarë. U lodhë shumë së tepërmi. Sa që i ershi shpirti të fyti themi në traditën tonë popullore. Pra i erdhi vdekja dilema e madhe. Sipas mësimëve nga fjalët e Krijuesit të madhë të gjithësisë çdo njeriu i shkojnë melektë për t'at marrë shpirtin si emanet i Allahut që i uka dhënë. Dhe ka vetëm dy lloj emelekësh që marrin shpirtë. Melektë e mëshirës që ua marrin shpirtin të mirve besimtarve dhe melektë e dënimit që ua marrin shpirtin të ligëve e pa besimtarëve.

A thua si do të jetë puna e përonazhit të tregimit tonë?

U shkaktua një polemic most ë themi mosmarveshje në mes të engjijve të Allahut që janë të pa gabueshëm. Por edhe melekt nuk mundë të dijnë përveç asja që ua mëson Allahu I lartësuarë.

Pikrishtë me rastin e fillimit të ëjetës së njeriut në tokë melekt ishin dorzuar Allahut se 2ne nuk dijmë përveçasja që na mëson ti që je I urtë.

Shkuan dy melekt tek përoni. Melektë e mëshirës arsyetonin ardhjen e tyre se ky njeri ëhstë pënduar dhe meriton ramhatin mëshirën e Allahut. Krese melekt e dënimit e arsyetoni ardhjen e tyre tek ky njeri sepse ky ishte kriminel dhe ende asnjë punë të mirë nuk e ka bërë.

Të lutem mos I kalo rreshtat seps engjarj acungohet. > Shprrsoj se si lexues të brengos fundi por mos u ngut mendo edhe evet. Tregimi ym ëshët I argumentuarë sit ë gjitha tregimet tjera. Unë I kam shkruar në formë tregimi por ikam gjetur të shkruara.

Dilemma ishte e madhe sepse njeriu ishte në rrugën për adhurimin e Allahut edhe pse nuk ka breë gje për të mirën e nga ana tjetër shpirti I tij ishte I ngarkuar me kriminalitet?

Si dot'ia kishim dhen gjendjen ne.?

Vështirë ëhstë a? "engjijt e mëshirës thanë: Ai deri këtu ka ardhur i pënduar për mëkatet me zemër të drejtuar kah Allahu i madhërishtë" kurse engjijt e dënimit thanë: Asnjeherë më parë nuk ka bërë mirë."

Do të thotë ende nuk e ka dshmuar vetvehten se ëshët ëprmirësuarë.

Gjatë rrugës së gjatë nuk mundi t'i takoj njerëzit që ti vrasë apo ti falë. Kush e di si do të vepronte?

Ëhstë tëjetë interesantë se mëkatarit nuk i pranohet dëshmia edhe pasiqe ëhstë pënduarë ...!!! Ose në ligjet njerëzore që sot dominojnë në botë ai që ka bërë krim burgoset por edhe ekur të dali ga burgu për tu pënsuar i kërkohet letër se a ka qenë ndonjëherë i gjykuarë. Nëse po ai nuk ëhstë në pozite të njëjtë sikurse njerëzit e tjerë! Dilema nuk ka të zgjedhur por njeriu i tregimit tone ende nuk është pastruar ???

Çfar do të bëhet me të.

Vetëm Allahu që e ka krijuar atë dhe të gjitha që ne I dijmë e nuk I dijmë e din edhe epunën ekëtij njeriu. Ai e zgjedh problemin me ndërhyrjet e tij. e dërgon tjetrin melekt për t'I udhezuar dhe mësuar .

"Atëherë këtyre engjijve ju jen një engjull tjetër në formë njeriut ekëta e morën për gjykatës. që të gjykoi se cilët kanë të drejtë. Ky u thotë: matëni vendin në mesë të dy vendëve vendit të adhurimit dhe atij të mëkatëve e më afër cilit vendë të jetë atij vendi I takon"

Pra të matet vendi prejnga vjen dhe vendi për ku ishte I drjtuarë. a do të jetë më afërvendit të mëkateve prej nga vjen apo më afër vendit të pendimit faljes dhe meritës për mëshirën e Allahut të ëlartësuarë për nga edhe ishte I nisur.

Melektë zbatuan gjykimin e njeriut të ëparaqitur dhe e matën vendin konstatuan se ishte prap në dilemë sepse mu nëmes të dy vendëve ishte. Libri prej nga e kemi marrë këtë tregim sqaron se ka tri trasmetime të tjera që e kristalizojnë çështjen.

Trasmetimi I parë ëshët direkt I thënjes që jemi duke e treguar

Tjetri trasmetim sqaron Allahu I urdhëron disa engjuj të largohen në njërën anë e disa nga tjetra anë për ta konstatuar se cilët vendë I përkiste.

Kurse trasmetimi itretë kthjellon edhe emë tejë qështjen se cilët melëk do t'ia marrin shpirtin këtij njeriu.

Trasmetimi 1. Engjujt matën hapsirën në mest ë dy vendëve dhe konstuan se i penduari ishte më afër vendit që synonte (adhurimit) andaj ia morën shpirtin engjut e mëshirës"

Trasmetimi i dytë sqaron se engjujt konstuan se i penduari është vetëm një ëplëmbë më afër vendit të ëteves dhe ibadetit anadaj iu falënmëkatet kurse trasmetimi i tretë sqaron se: Me gjoksin e zemrën e tij ishte më afër vendit të teves dhe devotshmërisë"

Elhamdu lillah shpëtoj a? A thua vëllu e motra ime unë e ti që jemi nerëz më siguri që na interesonte se si do të shpëtoi ky njëri që po e dëshiron shpëtimi. Po Allahu që e ka krijuar dhe mëshira e tij I tejkalon aftësitë e të kuptuarit tonë nuk do ta falë atë që kërkon falje a?

MËSHIRA E ALLAHUT

Mëshira e Allahut është e pa kapshme për shumë njerëz por ajo tejkalon suazat e të kuptuarit. mirësitë e tija që i përjetojmë në tokë janë një e njëqita e një të njëqintës së mëshirës së tij. apo thënë edhe endryëhë mëshira e nënes për të voglin e sja e çdo nënë nga njërezit apo gjallesat e shumta është një pjesë e vetmë e 100 pjesëve tjera që Allahu i ka dërguar në tokë.

Një thënjë e muhamedit a.s. trasmetohet : sikur ta dij besimtari ndëshkimin e Allahut nuk do të shpresonte asnjë në xhenetin e tij dhe sikur ta dijë qafiri mëshirën e Allahut të lartësuar nuk do të humbëte shpresën asnjëri prej tyre. keshful hafa e Axhlunit vol 1 f 284 mehlemet 203. derisa njeriu meriton xhehenemin denimit e ashpër me zjarrë s'ka pse të ankohet pasi që ai bëhet meritues. A I është bërë padrejtësi njeriut që meriton xhehenemin. Asesi ajo është punë e tij.

Një njëri do të hyjë në xhehenem dhe do të qëndrojë s anjë mijë vite duke thirrur o I Mëshirëbërës o bujarë o Ti që je I dhimbshëm dhe Allahu do ti thotë xhibrilit shko dh ema sill robin tim. dhe kur vjen përpara Allahu epyet si e xhete vendin tëndë.. Në kuptimin e fjalife që sqaruar më lartë a e meritove po çka po don tashë. Njeriu kur e puet Allahu si ishte ai vendë që e xhete përgjigjet. vendi më I keqë që mund të jetë. Allahu I thotë kthejeni robin tim aty ku ishte. Por njeriu ecte dhe kthente kokën mbrapa. Ecte pakë dh eprap kthehej e shikonte. Vazhdon prap dhe shikon pa ndërpre. Allahu e pyet çka po shikon pse po e kthehn kokën. prapa? Ai përgjigjet. shpresoja nga Ti që nuk do të më ktheje më në atë vendë pasi me nxorre prej tij. Allahu thotë futeni në xhenet. Allahu ekber.

SPROVIMI

HYRJE

Na ishin tre njerëz me të metat e tyre të cilët vuanin shumë nga to i bënë Allahut dua dhe u rregullua çështja duaja i'u pranua. Ata kishin sëmundje që i shëmtonte konstruktin si dhe u mungonte mundësija normale e shijimit të botës. U vije e ngjulli bisedon me ta u kërkon plotësimin e dëshirave të tyre dhe ato u olotësohen jo vetëm kaqë por përpos shërimit edhe u dhurohet ajo që ata dëshirojnë. Por njëri është harrestarë mos të themi i njorues dhe gabon kur nuk dëshiron ta dijë s enga kush i ka mrësitë e botës. Sprovimi u kthehet prap përpos njërit që tregon sinqerishtë paaftësinë e tij për posedim si dhe ëhsët në gjendje të japë gjithçka duke e dijtur se

Allahu i ka dhënë të gjitha. Dhënja për Allahun do të thotë falënderimi për mundësin e posedimit.

Tregimi ynë ka tre personazhe. Secili prej tyre shojegon nga dy tablo e gjendje e para të mungesës së aftësisë që vuan për shkakë të sajë dhe e dyta plotësimi i dëshirëstabllaja e tretë sqaron jo sinqeritetin e dy të parëve dhe pasjen e kësaj vetije kyqe të njeriut për personazhine tretë. Pra sinqeritetin mirënjohjen dhe gadishmërinë e flijimit.

Njëri prej tyre ishte zgjeban
I dyti qelan
Dhe i treti i verbër.

PAMJA E PARË

Shërimi dhe shpërblimi

Pavarsishtë nga ajo që mundë të vuaj njëriu Allahu është ai që e shëron e askush tjetër. është shumë e bukur e artistike nje thëne e Ibrahimit a.s e cituar në kur'an" dhe kur unë të sëmurem Zoti im më shëron"

Tre personat në fjalë vuanin nga të metat e tyre por.

Allahu i lartësuarë ua dërgoi engjullin në formë të një njeriu modestë që të bisedoi më ta shumë intimishtë.

Engjëlli sëpari i vije zgjebanit në bisedë e sipër i thotë: Çka kishe dëshiruarë më se shumti?

Po çka do të dëhsironte ky përpos shërimit nga zgjeba? KJo e pengonte shumë saqe I dukej vetvehtja I tepërt në shoqëri askush nuk I afrohej me fjalë të tjera nuk ishte I mirëseardhur në mesin e njerëzve. Para mendojeni vetvehten në këtë gjendje. Sa vështirë është kur njerëzit largohen prej teje. A s'është kjo njëbrenjë që do të na mundonte të gjithve. Pa dyshim se po. E kur engjulli I tha Ç'kishe dëshiruar më se shumti ky tha: Më se shumti kasha dëshiruarë të kemë ngjyrë dhe lëkurë t ëmirë deh të çlirohëm nga kjo për shkakë të së cilës më urrejnjë njerëzit. Engjëlli e fërkoj me dorë dhe prej tij ranë krejtë zgjebat dhe e fitoi ngjyrën e mirë të trupit e tij. kënaqësi a kur y tkhye ne gjendje n normale dhe tani do të jetë I pranueshëm në mesin e shoqërisë. Por takimi nuk përfundoi më kaqë. Meleku e pyeti ende për dëshirën e tij të dytë. Pastaj engjulli I tha: Cilën pasuri do ta dëshiroje? Cilën pasuri më se shumti e dëshiron Ky I a ktheu Devet dhe I dhurohet një deve barrëse duke I thënë: Allahu të bekoftë më të. Pastaj engjulli shkoi. Zgjebani I shëruar I pasur me pasurin e mjaftueshme për atë kohë dhe e cila pasuri deveja I shtohet së hspejti ishte shumë I lumtur.

Engjulli vazhdon vizitën e tij deri tek njëriu I dytë I cili vunte nga të rënurit e flokëve pra qelani. Takohet me të dhe e pyet? Ç'kishe dëhsiruar më se shumti?.

Qelani tha :Flokë të bukura dhe që të largohët prej meje ajo prej të cilës njerëzit neveritën nga unë. Engjulli e fërkon dhe ai shërohet, I dalin flokë të bukura. Uav çuditet qelani I lumtur por engjulli ende vaxhdon bisedën me të: Cilën pasuri do ta kishe dëhsiruarë më se shumti?. Njeriu tha: Lopët. I dhurohet një lopë me barrë dhe engjulli e uroi duke I thënë: Allahu të bekoftë me të. Njëriu I lumtur dhe tani I pasur me bagëti që së shpejti I shtohet ishte I gëzuar kurse engjulli shkoi.

E vazhdoi rrugën dhe detyrën e tij engjulli deri tek një njëri tjetër (personazhi tretë në tregimin tonë) I cili ishte I verbër. Takohet me të I fletë dhe bisedon me të duke e pyetur: Çdo të dëshiroje më se shumti? Po çka do të dëhsironte I verbëri përpos të pamurit që I mungonte?

I verbëri tha: Të ma kthejë Allahu të pamurit që t'I shikojë njerëzit. Pra të shihte jetën natyrën ngjyrat bukuritë dritën. Engjulli e fërkoj me dorë dhe të pamurit iu kthye. Uav sa kënaqësi. Tani njëriu shehë. lumturia nuk përshkruhet. Por takimi nuk përfundon me kaqë. Meleku edhe vazhdon pyetjen dhe plotësimin e dëshirave. Cilën pasuri e dëshiron më se shumti? Delet tha njëriu. Iu dhurua një dele me barrë. duke I thënë

Allahu të bekoftë me të dhe I vërbëti I sherua tani e shehë botën për rrethë e ka pasurin që shtohet .

PAMJA E DYTË

Argëtimi I përkohëshëm

Argëtimji ëhstë një gje shumë e shkurtër dhe poqëse nuk ia dijmë vëleren shpejt kajon dhe mbesim pa të.

Pasë vuajtjes e mërzhisë që e kishin tani kalojnë jetën të argëtuar pa të metat e tyre dhe të pasur sat ë duashë.

Të tre këta njerëz u bënë shumë të pasur pas një periudhe mesatarishtë të shkurtër.

Zgjedhani I bukur në fëtyrë pa brenga e vuajtje.Pa u larguarë njerëzit prej tij përshkak të sëmundjes së quajtur zgjedbë.Kurse pasurija e tij ishte rritur.deveja me barrë nuk kaloi disa ditë dhe u shtua.Shumë shpejtë shtoheshin ato sa që pas një kohe.Tufa e devëve ishte e madhe.Kope e vërtetë.Më numër të madhë krerësh.Ishte e mbushur një luginë e tërë me devet e tija.Posedim I madhë.Pasuri e panumërt si dhe që zhvillohej e shtohesh ende.Nuk kishte të ndalur.BUkuroshi jetonte I lirë I kënaqur I argëtuarë me ruajtjen e kopesë së madhe.

Edhe qelani nuk I mungonte lumturia hareja e gësimi.Frizurën e bukur me flokët fije-fije që I dukeshin sit ë arta.Kurse lopa që iu kishte dhën nuk kaloi disa ditë dhe u shtua.Shtimi dhe zhvillimi I bagëtisë nuk u ndalte ende.Kopeja ishte bërë e madhe sa që tërë nje luginë ishte e mbushur përplot me viqa mëzet e lopë.Ishte shumë I lumtur e I argëtuarë me bukurin dhe pasurin e tijë.

Kurse I vërbëri sikur ishte më I lumturi prej tyre.Mungesa e dritës së syve nuk e pengonte .Ai tani shihte natyrën për rrethë e kënaqej.Knaqej edhe me pasurinë e tijë.Delja me barrë I' u ishte shtuar shpejtë.Kurse pas një kohe shtimi vazhdoi e posedonte shumë dele e qengja.Ende I shtoheshin ato deh të kënaqëte blegërima kullosa e tyre.Kopeja ishte e pa përshkruar m enumër.Një luginë e tërë ishte e mbushur me numrin e pa kufijshëm të deleve.Kënaqësia lumturija e hareja nuk ishin të përshkruar.ishte ky një argetim për të tre njerëzit.Por a thua kjo botë që ëshët argëtim I përkohëshëm na mjaftonë.Po po argëtim I përkohëshëm sepse kështu I ka thën Allahu jetës në këtë botë. Argëtim I përkohëshëm.

VËTËM ME MËSHIRËN E ALLAHUT FITOJMË

Nga sureja nahl lexojmë

Ai është që për ju lëshoi nga (Iart) qielli ujë, që prej tij të keni për të pirë dhe prej tij të keni bimë që në to do t'i kullotni (bagëtinë).

Me atë (shiun) mbijnë, për të mirën tuaj, të lashtat, ullinjte, hurmat, rrushnajat dhe nga të gjitha frutat (e pemëve). Në këto (të mira) ka argumente për një popull që vështron.

Dhe për ju nënshtroi natën e ditën dhe diellin e hënën. Edhe yjet janë të nënshtuar me urdhrin e Tij. Vërtet, në këto ka argumente për një popull që mendon.

Edhe për atë që ju krijoi në tokë lloje të ndryshme (bagëti, bimë, pemë, minerale etj.), ka fakte për një popull që di të merrë përvojë.

Pastaj, Ai është që nënshtroi detin, që prej tij të hani mish të freskët, e prej tij të nxirri stoli që i mbani (i vishni), e i sheh anijet si çajnë (lundrojnë) në të (me ushtimë e çajnë ujin në det). Ua nënshtroi që të shfrytëzoni nga begatitë e Tij dhe ashtu të falënderoni (Zotin).

Dhe Ai vuri kodra (të forta) në tokë, ashtu që ajo të mos lëkundet me ju, (bëri) edhe lumenj e rrugë që të mund të orientoheni.

Vuri edhe shenja të tjera (për orientim ditën), ndërsa (natën) ata orientohen me anën e yjeve.

Atëherë pra, a është Ai që krijon njësoj, sikurse ai që nuk krijon? A nuk po mendoni? Po edhe nëse përpiqeni t'i numëroni dhuntitë (të mirat) e All-llahut, nuk do të mund të arrini t'i përcaktoni ato. Me siguri All-llahu shumë fal dhe shumë mëshiron.

Në një ishull po jetonte nje njeri. Ai po e adhuronte Allahun pesëqindë vitë pa ndërprerë. Në një shpellë t'ënjë mali po e adhuronte Allahun në atë vende të rrethura rreth ë e për qarke me ujë. pra ne ishull. Allahu i lartësuar i krijoi atij një burim me ujë t'ëfresket dh enjë shegë që për çdo ditë i ipte nga një fryt të freskët. Çdo ditë zbriste deri tëk burimi për të pirë ujë të embël e të freskët për të marrë abdestë e për tu freskuar dhe për të ngrëndë nga një kokërr shegë të freskët. dhe prap kthehej tek shpella e tij për adhurim. një ditë derisa ishte duke u falur iu lut allahut që t'ia marrë shpirtin derisa ishte në sexhde. ne këtë pozicion të vdiste dhe t'ëmos i prishej kufoma derisa të dilte ditën e gjykimit dhe të ringjallej po në këtë pozicion. ishte shumë ipërkushtuar sexhdes përuljes për allah . Adhurimit faljes. Ai dëshironte që toka mos t'aprishe trupin e tij dhe pozicionin e sexhdes deri ne ditën e ringjalljes. Xhibrili i tha: Saherë që kalojmë andeje gjemë në atë pozit. e gjithashtu tha xhibrili e gjejmë të shkruar në librin e Allahut ne dijën e caktuar sen ë ditën e ringjalljes do të ringjallet në atë pozitë dhe do të hthotë Allahu futeni robin timnë xhenet me mëshirën time. Ai do të thotë: O Allah me futë me punën time Dhe Allahu u thotë melaikëve merreni në llogari robin tim me mirësinë që i kamë dhënë unë dhe në krahun tjetër punën e tij. Doli se mirësija e syrit peshoi më shumë se adhurimi i tij pesë qindë vite dhe mbeti pa u marrë në llogari pjesa tjetër e trupit. Pra vetëm dhuntija e njërit sy për të par dritë e mudi adhurimin e 5 shekujve po tjerat dhunti që Allahu i ka dhënë njeriut. Pastaj Allahu i thotë meleikeve futeni robin tim në zjarrë . dhe duke e tërhequr ai ju lut allahut. O Allahu im me futë ne xhenet me mëshirën tënde. Allahu thotë kthejeni dhe qëndroni përseri para meje. e allahi i thot O njeri kush të krijoi ty derisa nuk ishe asgjë. I përgjigjet Ti o Allah. A mos ishte kjo vallë me punën tënde apo më mëshirën time. I thotë me mëshirën tënde o Allah. Kush të dh aforcë që të më adhurosh mua 500 vite. Iu përgjigjë ti o Allah. Kush t' alehtësojjetën në maje të malit duke të nxjerrë ujë t'ëpijshëm mes ujit të kripur dhe çdo ditë nga një shegë ndërkohë që ajo prodhot fryta vetëm një herë në vit? thotë ti o Allah? Allahu thotë të gjitha këtoprej mëshirës sime dhe me mëshirën time do të fusë në xhenet.

Po edhe nëse përpiqeni t'i numëroni dhuntitë (të mirat) e All-llahut, nuk do të mund të arrini t'i përcaktoni ato. Me siguri All-llahu shumë fal dhe shumë mëshiron.

ALLAHU IA FALI DHE IA MBULOI

Në kohën e hershme të Musaut a.s. ndodhi një thatësi e madhe që nuk mbahej mendë të kishte ndodhur më herët. Shumë thatësi sa qe të mbjallurat e bimë u thanë bagëtia filloi t'ëngordhë kurse edhe njërezimit I kanosej rreziku I madhë sepse I kaploi urija dhe etje e madhë për shkakë të mungesës së ujit.

U mblodhën disa njërez dhe hskuan te Musau a.s dhe I thanë: O Musa lute Zotgi tëndë q'ëtë lëshoi shi nga qielli se mbaruam mundë të vdesim të gjithë. Po u th amusau a.s tubohuni të gjithë në një vendë dal edhe unë dhe I drejtohemi Allahut të lartësuarë. U mblodhën rreth 70 mijë veta dhe Musau a.s filloi të lutet për shi. Ai lutej e popullata thonin amin. Por shiu nuk binte.

Musau a.s ishtë njëriu I dytë që fliste direkt me Allahun pasiqe me Të ka biseduar edhe eMuhadmei a.s. Iu drejtua Allahut xh.sh. musau a.s me lutje O Zot! Përse nuk po nalëshon shiun megjithëse u lutëm!

Zoti I tha:O musa nuk do të bije shi pasi në mesin tuaj është një njeri I cili ka dyzet vite që bënë gjynahe-mëkate pa iu skuqur fëtyra njëherë prej Meje.Nuk do të bije shi derisa ai të dalë nga mesi i juaj. Vetëm kur të dalë do të bjerë shiu.Atëherë Musau I mlodhi të gjithë njerëzit dhe ju tha"Nuk do të bjerë shi derisa të largohet prej nesh njeriu që për dyzet vite bën gjynahe pa u penduarë."

Njëriu që kishte dyzet vite pa u penduar shikoj njëherë në të majtë pastaj në të djathtë se mos po dilte dikush tjetër por jo.kur pa që nuk lëvizi kush e kuptoi që flitej për të.Në ato çaste të vëhstira për të filloi të flasë vetëmevete."O Zot! Ka dyzet vite që nuk të bindem.kamë bërë gjynahe ,Ti më ke mbuluarë dhe njerëzit nuk më kanë marrë vesh.O Zot po të dalë tani, do të dalë I poshtuarë dhe nese nuk dalë do të vdesim nga etja.O Zot Unë në këto momente pendohem për ato që kamë verpruarë,prandaj më falë dhe më mbulo të metat!Në atë çastë filloi të bjerë shiu.

Musai I habitur e pyeti Zotin"O Zot si ka mundësi që ra shiu megjithëse nuk dolli kush!O Musa Robi im që veproi gjynahe për dyzet vite u pendua me sinqeritet dhe unë ia pranova pendimin,prandaj filloi të bjerë shiu.

Musau a.s. iu lut:O Zot Te lutem më trego se kush është ai njeri"?Zoti iu përgjeggjë."O Musa Ai ka dyzet vjetë që bënë gjynahe dhe unë ia kamë mbuluarë.tani që u pendua dhe I la gjynahet ta zbulojë dhe t'aposhtrojë para njerëzve?"

ADEMI A.S

Ademi a.s është babai i gjithë njerëzimit,njëriu i parë që e krijoi Allahu xh.sh.Djali i largua nga mëhsira e Allahut ngadse nuk rrespektoi Ademin siq e dijmë se nuk i ra në sexhdeh dhe meritoi largimin nga mëhsira e Allahut.Djali iblisi i kërkoi afat krijesit dhe Ai i dha deri në ditën e kijametit.Por djalli është djallë,mashtrues dhe armiku më i përbetuar i njerëzimit këtë na mësoi Allahu neve që të ruhem i prej tijë.e kishte mësuar edhe Ademin që të mos bije nën grackat e tij por ashtu siq e dijmë ademi u mashtrua nga iblisi.Iblisi ppaska thën ëpasha madhërin tënde o Allah ka më i mashtrues pasardhësit e ademit.Allahu i thot unë i mëshiroj i fali kur të pendohen pastaj disa që janë të robëruarit e mi, me sinqeritet e kanë zemrën plot imanë besim nuk mundëhs t'u bëshë gjë.

Kështu qe Ademi a.s nëbisedë me zotin i thotë:O zoti im i ke lënë shejtanit dorë të lirë ndaj meje dhe unë nuk mundë të mbrohem prej tijë përveç përmes teje.Edhe këtë mësim e kemi nga Allahu i lartësuarë si të mbrohemi nga djalli.Pra me shprehjen eduhdu bi lahi mine shejtani rrxhim a e dini këtë.Thuaje tre herë radhazi.Pra kur ademi iu lut Allahu me këtë kuptim të shprehjes që tahmë më lartë Alahu xh.shs i tha:Çdo fëmije që do t'ju lindë ju unë do t'i caktoj melaike që do ta ruajnë prej hileve të shejtanit të ëmallkuarë.Ademi a.s e dinte se për njeriun harrestarë kjo nuk është rrugëdalje ideale. Dhe iu lut Allahut:O Zot më shto prapë.Allah iu përgjeggjë:Të miren e shumfishojë më dhjetë të mira dhe më shumë, ndërsa të keqen e shkruaj aq sa është dhe e fshijë atë.

Por Ademi a.s babai i gjithë njerëzimit prap kërkoi O Zot më shto prap1Allahu I Aktheu:E pranohë pendimin derisa shpirti është në trup.

Prap Ademi nuk u mjaftua o Zot më shto prapë.Atëherë Allahu i tha"Thuaj o robërit e mi të cilët i bëtë padrejtësi vetvehtës.Mos humbni shpresën nga mëshira e Allahut Allahu falë që të gjitha gjynahet me të vërtetë ai është shumëfalës e mëshirues.Kjo këshillë porosi tolerancë e mëshirë e Allahu ia shpall edhe te derguarit të fundit Muhamedit a.s në kur'an e gjeni në suren Zumer ajeti 53.

Pendimi i këngëtarit

Diku në qytetin e kufes kishte shumë njerëz të pa udhëzuarë, të shfrenuarë. Ishte grumbulluar një grup i tille ishte në një qoshe të rruges duke oirë alkool e duke kënduarë. Njëri nga shoket e Muhamdedit a.s Abdullah ibn mesudi po kalonde andej pari. Dhe vështrone a ta grup të shthurrur që kendonin në epikë të ditës..në mesin e tyre ishte edhe një njëri i njohur që quhej zadhan. Ai ishte këngëtarë i madhë dhe zërin e kishte shumë të bukur. I vështrroi ata rrugaqë dhe i erdhi keq që në mesin e tyre gjindej edhe një zë i bukur. Vetëm tha: Mbuloi kokën duke kaluar pranë tyre dhe u largua.

Pak kush e dëgjoi fjalën e Abdullahit. Sepse shkonte zhurmë ishin të dehur. Zendhani pyeti. Kush ishte ky ?

Të dehurit duke qeshue e në tallje njëri nga ata që e njihte tha: Abdullah ibn mesudi. Shok i Muhamdeit. Vetë këngëtarit pyeti çka tha bre. një tjetër tha: Sa bukur do të ishte sikur ky zë të përdorej për leximin e kur'anit?. Por këngëtarit i preku sedren kjo fjali. në atë moment hun prestigji dhe madhështia hyjnore në zemrën e tij. U ngritë në këmbë preplasi mandolinën për toke dhe e theu. me vrapa shkoi mbrapa sahabijut derisa e takoi dhe e kepi për dorë.. I doli përpara dhe filloi të qajë. Abdullah u çudit por edhe ai e kapi për qafe dhe filloi të qajë. Këhstu ishin shokët e Muhamedit a.s kishin absorbuar mëshirën e të dërguarit mëshirë për gjitha botrat. Abdullahu e pa kush ishte pro e përfaqësuesi i qante duk i thënë vetvehtës si mos ta dua atë që edhe Allahu e don? këngëtarit u pendua më një pendim të ishqertë. U shoqërua me Abdullahin r.a derisa e mësoi kur'anin dhe rregullat e sheriatit dhe u bë prijës në dije. Edhe sot gjenden shumë transmetime ta atij që i sjell nga Abdullah ibn mesudi r.a.

Të gjithë jemi të pasur

Vije një njeri tek një doktor për të kërkuar shërim nga mërzia stresi e vuajtjet që i kishte për shkak të varfërisë.

Pacienti i tha jamë në hallë të madhë për shkak të varfërisë. më mirë do të ishte të vdisja se sa të jetoja kështu në këtë mjerim.

Mirpo doktori duhet të jetë edhe një edukues këshillëdhënës e psikolog i mirë sepse sëmundjet shpesh edhe emefjalë e këshilla argumentuese.

Doktori besimtarë i tha. A je në dakort që të shesës të dy syt e tu më vlerë njëqindmijë dollarë? Pacienti u përgjigj. Jo

Doktori vazhdoi me terapinë psikologjike. A je dakort të'i shesës të dy dyartë e tue deri në supet më vlerë për njëqind mijë dollarë . Pacienti u përgjigj shkurtë jo.

Doktori i tha. A je dakort që të shesës trurin duke ta zëvendësuar trurin tëndë me një tru të budallënjëve dhe të ipet një shumë më vlerë prej dyqindë dollarësh. Prap pacientit u përgjigj sigurishtë se jo. Atëherë doktori i tha:

A nuk ke turp nga vetvehtësia? Ti vet e oranon se Allahu të ka dhënë aq shumë gjëra të çmueshme vlera e të cilave sipas kësaj llogaritje arrinë në gjysmë milion dollarësh ndërsa ti ankohesh për vafërinë tënde.

Je i devotshëm provohesh por prap gëzohesh

Një prindë ishte shumë i devotshëm rrugës së tij po shkonte edhe ei biri. Kur iu afrua momenti të vdiste babai e këshilloi të birin. Ndër mësimet që i kishte dhënë ishte. Biro asnjaherë mos u beto nëse njeriu tregon të vërtetën apo gënjejë. Mirpo

njerëzit e pa ndëre e kuptuan këhsillimi që i kishte lënë babai dhe përmbajtja që ia bënte djaloshi gjithashtu i dëvotshëm.shkuan dhe i than së babai yta na ka pasur borxh.Ai kishte mjaftë oasuri dhë kush hskonte me këtë shpehje ia jeptë pa pyetur derisa e hargjoi pasurin dh embeti ivarfër.

Vendosi q ëtë largohet nga ai vendë së bashku me gura dhe dy djemtë e tij. Hipen m enjë anije por dallgët e detit u trazuan dhe anija u thye.Të gjithë udhëtarët u shpërndane ne luftë për shpëtimin e vetvehtës.Tre anëtarët e familjes së këtij djaloshi u larguan u ndanë një nga tjetri po me gjithatë shpëtuan.Buri idëvotshëm ishte duke u mbajtur për nje drrase dhe valët e sollen tek një ishull.pas pak derisa po shkelte ne tokë nga gjendja tmerruesë hutur\ese e ujit dëgjoi një zë:O njëri i mirë që je sjellur mirë më prindërit e tuAllahu don të japë një thesarë dhe e ke në këtë vendë.Shko e mërre.

Burri gjetë thesarin dhe kë e takonte e ndihmonte duke i dhënë pasuri.U hapë lajmë se në një ishull ëhstë një njeri bujarë.Vinin shumë njerëz të banonin aty she ai ishull u popullua.Të gjithë e pranuan këte bujarin që të jetë mbret i tyre.

Kalun disa vite dhe të dy djemtë e këti të pari të ishullit vinë në këtë ishull për të kërkuar punë.U punësuan në një vendë si roje të prijësit të ishullit por asnjëri tjetrin nuk e njihte.

Pas një kohe vije edhe egruaja e tijë m ënje të afërm të sajë i cili e lën gruan në varkë dh eshkon tek prijësi për ti dhënë hdurata.Prijësi i ishullit e priti mirëddhe e ftoi q ëtë flejë në tembullin e tij.Mirëpo kusheriri i gruas së tij tha.Nuk mundëm sepse kamë një grua të afërt me vete që e kam lënë n ëvarkë.Prijësi i tha.I dërgojë unë dy roje tek varka e jote dhe do ta ruajnë.

Të dy rojet shkuan tek varka dhe derisa qëndroni zgjyar jatë a\natës filluan t'i rgeojnë njëri tjetrit nga ndohditë e jetës përsonele s apër ta kaluar kohën.

Vëllau i madhë filloi tregimin e dhimbshëm të jetës së tij.Së bahsku me nëne babain dh enjë vëlla timin që quhej kasmik u nisëm me një anije për të migruarë.Por dallgët e detit na fundosën,dhe nuk e idj a kanë shpetuar apo jo..Kasmiku i andërpreu tregimin.Po si quhej babai yt?.Derisa i tegoi bahskëpuntori i rojës për këtë.kamsiku iu hodhë në qafë.Pashs Allahun ti je vëllau im dh eunë jam ëvëllau yt.U përqaftuan e u shmallën pasiqe kishin kaluar hsumë vitë që nuk ishin parë dhe nuk e njihnin njëri tjetrin.Gruaja që qëndronte ne varkë po dëgjonte biseden e tyre dhe nuk mundi të qëndroi dhe doli.Pashsa Allahun edhe eunë jam nëna e juaj.Gëzimi nuk ishte kufij.I luteshin Allahu që ta gjenë edhe e babain e tyre përqaftonin njëri tjetrin nga malli i madhë .nëna pqrqafonte bijët e dashur që i kishin humbur.këhstu qëndruan deri natën vone derisa i zuri gjumi dhe fjetën te tre bashkë.

Kusheriri i sajë q ë ishte musafir i mbretit kur vije të nesërmen tek varka i sheh fjetur të tre bashkë dhe mendon keq për ta.Kthehet tek mbreti për t'iu ankuarë. Mbreti urdhëroi që të tre te vijnë para tijë.Duke u bërtitur si ishte e mundur të gjinden ashtu në dtyrene tyre të rojtarit.

Derisa djali imadh ëpo tregonte ngjarjen,der itek njohja e vëllezërve.Mbreti bërtiti shumë fortë dh ekërceu nga froni i tij nga gëzimi.Pasha Allahun ju dy jeni djemtë e mi.Grueja tha Pasha Allahun unë jam nëna e tyre.Me të vertetë Allahu ka mudnësi t'i bahskoi njerëzit pasi që janë ndarë.

Rrespekti ndaj prindërve

Kur Musau a.s po kalonte Antakin në rrugë për në Palestinë u lodhë shumë dhe iu drejtua Allahut xh.sh. me lutje për ndihmë.

Allahu i Lartësuarë i tha :Kur të kalosh pranë një mali do ta takosh një rob timin kërkoi nga ai që të gjejë diçka për ti hipur e ai të gjenë.

Kur arriti Muasu tek ai mal pa një nga robërit e Allahut sh.sh.duke flaur namazin. Priti derisa përfundoi pastaj i dha selam dhe i tha.O robi i Zotit më duhet diqka që t'i hipi për të shkuar në palestinë.

Djaloshi shikoi lartë, drejt qiellit dhe pa një re e i tha."Oj re, eja poshtë që të hipë ky rob i Allahut dhe dërgoje deri në vendin që ky don.

Reja zbriti derisa u ngjit për toke dhe Musau hipi mbi të.

Subhanallah thoshte Musau a.s derisa po udhëtonte me mjetin më luksoz ne botë.Allahu i tha: „O Musa ,a e dinë se përse ia kam dhënë këtë mirësi robit tim".Musa a.s tha Jo o Zoti im.

Allahu i tha: „Ai ishte prej atyre që e dëgjonte shumë nënen e tij i'a plotësonte shumë dëshirat.

Në momentin e vdekjes së sajë nëna e tij ia kërkoi një dëshirë që ishte shumë e veshtrië për ta realizuarë.

Dhe ai rrezikoi jetën e tij dhe ia plotësoi me dëvotshmëri e dashuri dëshiren nënes së vet.

Nëna e tij në atë momentë u lut O zoti im ashtu siç ma plotësoi mua kërkesën time ashtu edhe ti plotësoja kërkesat e tij.Nëse ai më kërkon mua edhe më shumë unë do ti japë".
